KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti 17:s vuosikerta * Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 68 V. 1937 — Kuusipäivän 6:s päivä — Keskiviikkona maalisk. 24 p:nä

KANSANTAIDE

Suuri Lokakuun revolutsio avasi tsarismin riistämälle ja vainoamalle Karjalan kansalle samoin kuin toisillekin vähemmistökansallisuuksille kansallisen kehityksen, muodoltaan kansallisen ja sisällöltään sosialistisen kulttuurin kukoistuksen tien. Karjalan sosialistinen kulttuuri, sen kansantaide on lähtenyt leveälle tielle.

Kansantaide on mahtava joukkojen poliittisen ja kulttuurisen uudestikasvattamisen väline. Bolshevistinen puolue on aina kiinnittänyt mitä suurinta huomiota tieteen, taiteen, kulttuurin tekemiseksi laajojen kansanjoukkojen omaksi. Lenin sanoi, että "vain tarkoin tuntemalla koko ihmiskunnan kehityksen luoman kulttuurin, vain uudestaan muokkaamalla sen, voidaan rakentaa proletaarinen kulttuuri".

Karjalan taiteen dekaadi Leningradissa, joka oli Karjalan kansantaiteen voimien ja tason mitä vakavin koetus, päättyi suurenmoiseen menestykseen. Se osoitti miten suunnattomat mahdollisuudet ovatkaan kansantaiteen kehittymiselle Sovetti-Karjalassa. Se osoitti myös, miten mainioita kaadereita tälläkin alalla meillä jo on olemassa ja kuinka ne voivat tehdä suorastaan ihmeitä, kun vain luodaan heille suotuisat työmahdollisuudet ja järjestetään oikealla tavalla itsetoiminnallisen taiteen johtaminen.

Karjalan taiteen dekaadi Leningradissa on saanut aikaan valtavan luomistyöinnon kulttuuri-taidetyön alalla niin dekaadiin osallistuneiden kuin myös laajojen työtätekevien joukkojen keskuudessa kautta Karjalan. Tästä puhuvat dekaadiin osallistujien lausunnot ja se suuri mielenkiinto, jota osoitti dekaadia kohtaan koko sovettiyhteiskunnallisuus. Dekaadin antamia opetuksia ja kokemuksia on vain osattava nyt oikein käyttää ja sovelluttaa vastaisessa työssä. Pöyhkeily ja ylpeileminen saavutetulla menestyksellä on vaarallista ja vierasta bolsheviikeille. Meidän on nähtävä ja huomioitava saavutusten takaa myös ne suuret puutteet, joita itsetoiminnallisessa taidetyössämme vielä on. Tästä puhuvat myös tänään lehdessämme julkaistut dekaadin eri osanottajien lausunnot.

Karjalan muodoltaan kansallisella, sisällöltään sosialistisella kulttuurilla on luja pohja. Sillä on olemassa kaikki mahdollisuudet mitä se tarvitsee edelleen kehittymiselle, unohtamatta kuitenkaan sitä, että me olemme vasta alussa kansantaiteen kehittämisessä, että me olemme vasta mitättömän vähän käyttäneet hyväksemme folkloria, josta Karjala on niin rikas ja jolta perustalta vain voikin kehittyä elämäntäyteinen, elinvoimainen, todellinen kansantaide. Leningradissa esiintyneet Karjalan kansantaiteen kuorot, ansamblet, orkesterit, kansallinen teatteri ja kirjailijat osoittivat miten valtavia mahdollisuuksia meillä on itsetoiminnallisen taiteen kehittämisen alalla. Näiden saavutusten ja kokemusten lujittamiseen, laajasti tunnetuksi tekemiseen, folkloorin kokoamiseen, johtavien kaaderien kasvattamiseen, itsetoiminnallisen taidetyön uudella tavalla organisoimiseen on nyt keskitettävä päähuomio.

"Todellinen kansanomaisuus, kansanrunouden aarteiden hyväksikäyttö — kirjoittaa Karjalan kansanrunoilija Jalmari Virtanen dekaadin antamista opetuksista —, taiteellinen yksinkertaisuus ja selvyys, sosialistinen reaalisuus — siinä tienviitat, joita meidän on kirjallisella taipaleellamme noudatettava." Tämä määritelmä koskee myös itsetoiminnallista taidetta. Taiteellisesta yksinkertaisuudesta ja folklorin erinomaisesta hyväksikäytöstä on elävänä esimerkkinä Petrovskin ja Soutjärven kolhoosinaisten kuorojen esitykset. Ne avaavat ladun sille, millä tavalla on kehitettävä ja järjestettävä itsetoiminnallista taidetta kolhoosnikkain keskuudessa.

Karjalan taiteen dekaadi Leningradissa on avannut suorastaan uusia näköaloja Karjalan kansantaiteen eteen. Se antaa uusia aiheita, uusia vaikutteita teattereille, säveltäjille, tanssijoille, kanteleensoittajille, kuorojen johtajille ja ennenkaikkea itsetoiminnallisen taiteen ohjaajille. Se vie entistä lähemmäksi Sovetti-Karjalan työtätekeviä suuren Venäjän kansan kulttuuriin ja taiteeseen.

Dekaadin osanottajien ja koko Karjalan kansan tunteet ja ajatukset ovat täynnä syvää kiitollisuuden ja rakkauden tunnetta Leningradin työtätekeviä ja Leningradin bolsheviikkien johtajaa toveri Zhdanovia, dekaadin alotteentekijää, kohtaan. Osanottajien lausunnoissa huokuu rakkaus sosialistista isänmaata ja kansojen suurta johtajaa Stalinia kohtaan. Välittömästi, liikutettuna kertovat tästä dekaadin osanottajat: taiteilijat, kirjailijat, työläiset, kolhoosnikat, puolueeseen kuuluvat ja puolueeseen kuulumattomat bolsheviikit. "Miten hyvä onkaan nyt elää ja miten haluttaa tehdä työtä ja iloita vanhakin. Elämä hymyilee meille". Näillä sydämensä syvimmästä sopesta lähteneillä yksinkertaisilla sanoilla tulkitsee vepsäläinen kolhoosinainen, Soutjärven kolhoosin "Vperjod" jäsen Anna Vasiljeva kaikkien Sovetti-Karjalan työtätekevien ajatukset ja tunteet.

Riemukkaasti, elämäntäyteisinä kaikuivat Karjalan vapaan kansan iki-ihanat laulut karjalan-, vepsän-, venäjän- ja suomenkielellä Leningradin näyttämöiltä. Ne kertovat uudesti syntyneestä kansasta, jolle sosialismi on antanut onnellisen ja kulttuurisen elämän. Vastaukseksi porvarillisten natsionalistien yrityksiin häiritä sosialistista rakennustyötä ja horjuttaa Sovetti-Karjalan työtätekevien veljesliittoa, on Karjalan kansa vastannut joukkojen mahtavalla luomistyön nousulla kaikilla sosialistisen rakennustyön aloilla, joka saa kirkkaimman ilmauksensa Karjalan, muodoltaan kansallisen ja sisällöltään sosialistisen kulttuurin, Karjalan kansallisen taiteen kehityksessä ja kukoistuksessa ja sen yhteyksien lujittumisessa Sovettiliiton kaikkien veljeskansojen sosialistisen taiteen kanssa.

Kolhoosien, kolhoosnikkain ja yksityistalouksien viljan, riissin, auringonkukansiementen ja perunan valtiolle luovutusvelvollisuuksista v. 1937 ja kone-traktoriasemien työn luontaismaksun taksoista

SSTL:n KANSANKOMISSAARIEN SOVETIN JA NKP(b):n KESKUSKOMITEAN PÄÄTÖS

I. LUOVUTUSVELVOLLISUUKSISTA

Vuodeksi 1937 säilytetään luovutusvelvollisuuksien alalla v. 1936 voimassaollut järjestys, määräajat ja normit kolhoosien, kolhoosnikkain ja yksityistalouksien viljan, auringonkukan siementen, riissin ja perunan luovutuksessa valtiolle sekä myöskin rajonittaisten luovutusnormien vahvistamisen määräajat, tehden tällöin seuraavat muutokset:

Muutokseksi SSTL:n Sovnarkomin ja NKP(b):n KK:n tammikuun 19 p:nä v. 1933 tekemän päätöksen "Kolhoosien ja yksityistalonpoikain viljanluovutusvelvollisuuksista valtiolle" pykälään 16, kielletään antamasta rahasakkoja kolhooseille, jotka eivät ole täyttäneet säädettyinä määräaikoina sitoumuksiaan viljan luovutuksessa valtiolle.

Säädetään, että siitä, jos kolhoosi tahallisesti jättää täyttämättä säädettynä määräaikana velvollisuuksia viljanluovutuksesta valtiolle, niin alueen (aluepiirin, tasavallan) prokuroori Hankintakomitean rajonivaltuutetun esityksestä asettaa kolhoosin hallinnon oikeudelliseen edesvastuuseen luovuttamatta jätetyn viljamäärän suuruisen rahasakon antamiseksi, mikä lasketaan valtion ostohintojen mukaan, sekä myöskin luovuttamatta jätetyn viljanluovutusosan ulosottamiseksi luontaismuodossa.

Tämä muutos ulotetaan myöskin auringonkukansiementen, riissin ja perunan valtiolle luovutukseen nähden.

II. KONE-TRAKTORIASEMIEN TYÖN LUONTAISMAKSUSTA

Kone-traktoriasemien töiden voimassaolevia luontaismaksutaksoja alennetaan niihin töihin nähden, jotka kolhooseissa on suoritettu vuoden 1937 satoa varten, ja alempana lueteltuihin töihin nähden säädetään seuraavat taksat kone-traktoriasemien työn luontaismaksulle:

Jyväviljojen ja auringonkukansiementen alalla (kiloissa):

Sato 1 hehtaarilta (sentnereissä)

	Alle 3 sentn.	3— alle 5	5— alle 7	7— alle 9	9— alle 11	11— alle 13	13 ja yli
1. Kevätkyntö	9 kg.	22	50	70	90	110	130
2. Kesantojen nosto ja syyskyntö	8	20	42	60	80	100	120
3. Kylvö	2	4	8	12	16	20	25
4. Puinti	7 prosenttia kone-traktoriaseman puimakoneilla puidusta viljamäärästä.						
5. 1-kertainen äestys	0,5	1	1,5	2	3	4	5
6. Kombaineilla korjuu	9,0 prosenttia kombaineilla puidusta viljamäärästä.						
7. Perusmaataloustöiden koko kompleksin suorituksesta:							
a) jyvävilja puitaessa puimakoneilla .... (kesantojen nosto tai syyskyntö, kylvö, korjuu, puinti) ja 7 prosenttia kone-traktoriaseman puimakoneilla puidusta viljasta.	13	30	55	80	105	130	170
b) jyväviljat korjattaessa kombaineilla ..... (kesantojen nosto tai syyskyntö, kylvö, korjuu kombaineilla) ja 9,0 prosenttia kone-traktoriaseman kombaineilla puidusta viljasta	9	20	37	54	71	88	128

Säädetään, että kultivoinnin suorittamiselle säädettyjä kone-traktoriasemien töiden luontaismaksutaksoja alennetaan toisen, kolmannen ja neljännen kultivoinnin suorittamiseen nähden: toiseen kultivointiin nähden 10 prosentilla, kolmanteen kultivointiin nähden 20 prosentilla, neljänteen kultivointiin nähden 30 prosentilla.

SSTL:n Kansankomissaarien Sovetin puheenjohtaja V. MOLOTOV.

NKP(b):n Keskuskomitean sihteeri I. STALIN.

Maaliskuun 20 p. v. 1937.

KUVASSA: Turkmenialaiset kobeliinien tekijät ANNA MURAD (vasemmalla) ja AINA NURI valitsevat lankoja kobeliinia varten
Sojuzfoto.

Kokoelma Batumin demonstratsion 35-vuotispäivän johdosta

Batumin demonstratsion 35-vuotispäiväksi on NKP(b):n KK:n Puoluekustannusliike julaissut kokoelman, joka on laadittu yhdessä Marx-Engels-Leninin instituutin Tbilisin osaston kanssa. Kokoelmassa on erilaisia ainehistoja, dokumentteja ja muistelmia Batumin demonstratsiosta maaliskuun 9 (22) pnä v. 1902, joka valmisteltiin ja suoritettiin toveri Stalinin johdolla ja joka Venäjän työväenliikkeen historiassa oli yksi kirkkaita ilmauksia lakon kasvamisesta poliittiseksi demonstratsioksi ja aseelliseksi taisteluksi tsarismia vastaan.

Kokoelman ensimmäinen kirjoitus — L. Berijan "Merkittävä päivä" on omistettu Batumin puoluejärjestön 35-vuotispäivälle, järjestön, joka muodostettiin toveri Stalinin johdolla ja välittömällä osanotolla.

Erikoiseksi osastoksi on keskitetty aikanaan leniniläisen "Iskran" julkaisemat ainehistot Batumin työläisten revolutsioonisesta liikkeestä. Erittäin mielenkiintoinen on kirjassa se osa, joka on omistettu Batumin revolutsioonisen liikkeen osanottajien muistelmille.

Liitteinä on kirjassa lukuisia poliisilaitoksen dokumentteja revolutsioonisesta liikkeestä Batumissa ja toveri Stalinin toiminnasta vuosina 1901—1908, sekä myöskin oikeusainehistoja oikeuden käynnistä v. 1902 maaliskuun 9 päivän Batumin poliittisen demonstratsion osanottajia vastaan: syytekirjelmä ja tuomio.

Kokoelmaa ilmestyy 10 tuhannen kappaleen painos.

Kievin Stalinin nim. om. laivaremonttitehtaan yksi parhaimmista stahanovilaisista seppä Tihon Filimonovitsh Meljnitshenko Sergo Ordzhonikidzen nimelle omistettujen stahanovilaisten työvuorojen aikana täyttää normit 500 prosentilla.
Kuvassa: T. F. Meljnitshenko.

(Foto — **M. Agejev** (Sojusfoto))

Gruzian kommunistisen puolueen KK:n pleenumi

Maaliskuun 19—20 päivinä pidettiin Gruzian kommunistisen puolueen KK:n pleenumi, jossa piti selostuksen NKP(b):n KK:n pleenumin yhteenvedoista Gruzian kommunistisen puolueen KK:n sihteeri tov. **Berija.**

Pleenumi yksimielisesti hyväksyi NKP(b):n KK:n pleenumin päätökset.

Vie korgiembal nostakkammo rahvahan iskustvu

Rahvahan iskustvu on noussuh rahvahaspäi. Net mustos häviemättömät bylinat, pajot i zuakkunat on rahvahan luajitut. Karjalan rahvas on tunnettu rahvahan tvortshestvas jo ammuizis aijois no sen tshomat soitin surinat ollah lähtietty herkästi helizemäh vai suuren Oktjabrskoin revolutsien jälgeh, vai Leninin-Stalinin partien vnimaanien i zobotan täh on piässyh struunat heläshti helizemäh, pajot loitos kajahtamah, zuakkunat ilmoil liikkumah. Rahvahan omat talantat, rahvas andau omas keskuospäi.

Suures snatsheenies on ei ammuni olluh Leningruadas Karjalan iskustvan dekuadu. Se oli suurennu ozutuksennu siit, kui luja on meijän Sovetskois sojuzas rahvahan eri natsionaljnostiloin druuzhbu, se ozuttau sen druuzhban ihan liikuttamattomaksi, ni mittuot väet ei voijja purgua rahvahan druuzhbua, kudain on kazvanuh bojulois kapitalistoi, i kaikenmoizie voinan pidäjie i varustajie vastah i kudain on lujitettu rahvahan vesselän elaijan, kaunehen kukkivan muan suurel Stalinskoil Konstitutsiel.

Potshotnoinnu gostjannu oldih Leninin linnas Karjalan iskustvan muasterit. Heidy otettih vastah hyvin i hyvin provozhaittih. Suurel vnimaaniel i zabotal Leninin linnan ruadajat piettih dekuadan utshastniekkoi. Heil oli vai yksi tahto — avuttua meidy kohottua omua iskustvua vie korgiembal kui täh sah on. Täh hyö annetah omua abuo, kui i täh sah on annettu.

Kai ne uspeehat mit meil ollah, on suadu suuren geroitsheskoin Venjan rahvahan avutuksel, i enne kaikkie Leninin linnan ruadajien avutuksel. Tämän tähte meijän rahvahan armastus on loppumatoi suureh sotsialistitsheskoih roindumuah, Venjan rahvahah, Leninin linnan ruadajih, suureh, kaiken muailman i kaikkien kanzoin vozhdjah — tovarishah Stalinih.

Proijinuh Karjalan iskustvan dekuadu oli enzimäizenny ekzuameninnu nuordu rahvahan iskustvua varte. Meijän iskustvu oli ozutettu Leninin linnan ruadajil kudamat ollah totuttu nägemäh meijän sojuuzan edumaizindu iskustvua i täs ekzuamenis hyvin meni Karjalan iskustvan dekuadu. Leningruadan ruadairahvas i sen parahat iskustvan muasterit annettih hyvä otsenku ekzuamenin andajil.

Leningruadan katshojat nähtih rahvahan tvortshestvu kudain on kazvannuh ykzinäizis vystupleenielois suuriksi kollektiivoiksi. Siel nähtih sinfonitsheskoi orkesteru, Dom Kuljtuuran hora, Kondupohjan ansamble, natsionaljnoi teatru, i vie mi glavnoi — kolhosniekkoin Petrovskin i Soutjärven rajonoin horat, yksityizet bylinoin, runoloin laulajat, Karjalan kompoziitorat — i kaikin spruavittih oma dielo hyvin. Roiteh kui vie sanommo, shto Leningruadan katshojat annettih hyvä, dashe vuottamatoi otsenku kaikil dekuadan utshastniekoil.

Parahien ozutukset ollah osobo otsenitut premirovaanielois. Premiruuttuloin keskes näemmö Karjalan rahvahan poetan Jalmari Virtasen, artistat Karpovan, Tuorilan, kompoziitorat Pergament, Rautio, sinfonitsheskoin orkesteran rukovodiiteljan Teplitskin, kandeleh orkesteran organizuitshijan i ohdjuajan Gudkovin, kolhozoin horoin rukovodijat: Kononovin, Levkinin, Petrovskin horan talantliivoin pajattajan Anni Myzijevan i vie äijän muidu.

Dekuadu ozutti kui Stalinskoin Konstitutsien päiväizen ual kukkiu i kazvau Karjalan rahvahan iskustvu, natsionaljnoi formua myöte a sotsialistitsheskoi soderzhaaniedu myö kuljtuuru.

Tämä dekuadu oli suurennu tyrkkävyksenny iellehpäihizel iskustvan kehityksel. Vie suurembal väel i energiel Karjalan rahvahan iskustvas ruadajat lähtietäh luodjimah Stalinskoin epoohan iskustvan paamjatniekkoi.

Vägie on luadjic rahvahan iskustvu suureksi i massovoiksi, no kai väit pidäy organizuija. Joga rajonas, joka kolhosas Petrovskin i Soutjärven rajonoin primieroi myöte pidäy etshie talantliivoit pajattajat, pläshijat, zuakkunoin sanojat i muut iskustvan harrastajat i pidäy heis organizuija samodejateljnoloi kollektiivoi. Löydiä i kazvattua talantliivoit ispoljniiteljat on yksi vuazhnolois saduatshois.

Vie korgiembal nostakkammo rahvahan iskustvu tulevah Oktjabrskoin revolutsien kaksikymmenes vuozipäiväh.

ILMAHÄLYYTYS

Maaliskuun 22 päivä teki loppuaan. Kellon ollessa 22, äkkiä alkavat ulvomaan kaupungin ilmahälyytyssignaalit. Ihmiset alkavat kulkemaan hyvin nopeasti, sillä olihan päästävä johonkin suojaan.

"Kaasua" — ilmoittaa radio.

Sanomattoman nopeasti katukäytävät tyhjenevät ihmisistä. Muutaman minuutin kuluttua koko liikenne pysähtyy. Onegan tehtaan kirkkaasti valaistu alue häipyi pimeyteen. Sammuivat valot Suksitehtaalta, kuin myöskin muista kaupungin tuotantolaitoksista. Kaupungissa vallitsi täydellinen pimeys. Petroskoin rautatieaseman ja sen asutusalueen valomaskeeraus ei tapahtunut niin nopeasti, kun oli odotettavissa, siellä myöhästyttiin 6—7 minuuttia.

Solomannin sahalla suoritettiin valomaskeeraus viidessä minuutissa. Kaupungin kauppajärjestöt suorittivat valomaskeerauksen kerrassaan huonosti. Sen jälkeen kun kaupungin valot sammuivat, huomattiin kauppahallissa useita "ilmiantavia" valomerkkejä. Ei ollut tyydyttävä myöskään PVHO:n joukkueiden kokoontuminen määrättyihin paikkoihin.

Kulunut ilmapuolustusviikko, joka päättyi eilen, antoi käytännöllistä ohjausta väestölle siitä, millä tavalla on toimittava ilmahyökkäyksen sattuessa.

P. T.

U L K O M A I L T A

TAISTELUTILANNE ESPANJASSA

Paris, 23 maalisk. (TASS). Espanjasta saapuneiden tietojen mukaan ovat tasavaltalaiset sotajoukot Somosierran rintamalla parantaneet taisteluasemiaan menestyksellisesti suoritetun sotaliikkeen tuloksena Buitragossa.

Avillan rintamalla ovat tasavaltalaiset sotajoukot äskettäin kärsimiensä tappioiden jälkeen lujittaneet asemiaan.

Estremaduran tien piirissä on hallituksen sotajoukkojen tykistö pommittanut vihollisen asemia.

Huescan luona ovat hallituksen sotajoukot tekemällään hyökkäyksellä parantaneet asemiaan.

Carabanchel-Bajon rintamaosalla ovat vihollisen hyökkäysyritykset epäonnistuneet.

Villaverdan rintamaosalla on hallitusjoukkojen tykistö pakottanut vihollisen patterit vaikenemaan.

Yliopistokaupunginosassa ovat kaikki vihollisen yritykset ryhtyä hyökkäykseen epäonnistuneet. Tasavaltalaiset ovat pommittaneet kaikkia vihollisen hallussa olevia rakennuksia.

Jaramajoen rintamalla on hallituksen tykistö pommittanut kapinallisten asemia.

Guadalajaran rintamalla ovat tasavaltalaiset sotajoukot jatkaneet etenemistään, vaikkakin hitaammin kuin viime päivinä. Maaliskuun 22 päivän aamuna tasavaltalaiset miehittivät Casas de San Galdinon ja Valfermoso de Monjasin ja puolen päivän jälkeen Davilla de Ytân. Tasavaltalaisten sotajoukkojen moraalinen tila on erinomainen. Tasavaltalaiset ovat saaneet haltuunsa suuren määrän sotatarpeita. Vihollinen on kärsinyt suurta mieshukkaa. Maaliskuun 21 päivänä otettiin vangiksi 209 italialaista. Tasavaltalaisten puolelle edelleenkin siirtyy paljon sotilaita vihollisen leiristä.

„He eivät tule"

New-York, 20 maalisk. (TASS). Detroitissa pitää 6.000 lakossa olevaa autotyöläistä hallussaan autofirma "Kreislerin" tehdasta ja ignoreeraa oikeuden päätöstä vapauttaa tuotantolaitos. Lakkolaiset ovat barrikoituneet tehtaaseen ja ripustaneet ikkunoihin loosungit: "He eivät tule", "Kuolemme, mutta emme antaudu".

„Pelastakaa Espanja, pelastakaa ihmiskunta barbariuden tulvalta!"

RABINDRANATH TAGOREN VETOOMUS IHMISKUNNAN OMAANTUNTOON

Intian sotaa ja fasismia vastaan käytävän taisteluliiton puheenjohtajan ominaisuudessa on **Rabindranath Tagore** julkaissut seuraavan kehoituksen tukea tasavaltalaista Espanjaa:

"Maailman sivistys on vaarassa ja sitä häväistään Espanjassa. Franco on nostanut kapinan lipun demokraattista tasavaltaa ja Espanjan kansaa vastaan. Kansainvälinen fasismi lähettää sotajoukkojaan Espanjaan ja avustaa kapinoitsijoita rahoilla. Maurit ja ulkomaalaislegioona on täyttänyt kauniin maan, kylväen kuolemaa, nälkää ja kuvaamatonta köyhyyttä.

Madrid, tuo kulttuurin ja taiteen ylpeys on liekkien vallassa. Sen taidetuotteita, joiden arvoa on mahdoton määritellä, tuhoavat kapinallisten pommit. Fasistit eivät sääli edes sairaaloita ja seimiä. Murhaavat naisia ja lapsia, jättäen monet ilman suojaa.

Tältä kansainvälisen fasismin tuhotulvalta tulee sulkea tie. Tälle epäinhimilliselle pimeyden työlle, rotuennakkoluuloille, ryöstön ja sotamaineen janolle on annettava ratkaiseva isku selkäpuolelta. Sivistys on pelastettava barbariuden tulvalta.

Tänä ratkaisevana hetkenä, Espanjan kansan kärsimysten suurina hetkinä minä vetoan ihmiskunnan omaantuntoon.

Auttakaa Espanjan kansanrintamaa! Auttakaa kansan hallitusta! Sulkekaa taantumuksen tie! Miljoonat! Kiiruhtakaa demokratian avuksi sivistyksen ja kulttuurin suojelemista varten!"

Julistuksen ovat allekirjoittaneet myös monet muut tunnetut toimihenkilöt.

* * *

Rabindranath Tagore on tunnettu hindulainen kirjailija, filosoofi ja pedagoogi, joka nauttii Indiassa ja koko kulttuurisessa maailmassa suurta auktoriteettia.

Syyskuussa v. 1930 Rabindranath Tagore kävi Sovettiliitossa tutkimassa miten meillä on valistustyö järjestetty.

Kirjallisen työnsä ohella harrastaa Tagore pääasiassa valistustyön kysymyksiä, eikä osallistu jokapäiväiseen poliittiseen elämään. Sitä suuremman vaikutuksen tulee tekemään hänen leimuava kutsunsa taisteluun fasistista barbariutta vastaan, joka uhkaa hukuttaa Espanjan.

Glichyn uhrien hautaus

PARIS, 22 maalisk. (TASS). "Humanite" tiedoittaa, että eilen, kun haudattiin viittä työläistä, jotka oli murhattu Clichyssä olleen veritapauksen aikana, oli eri puolilla Ranskaa antifasistisia demonstratsioita.

Valancayssa yhdistyneet ammattiliitot järjestivät miitingin, jossa oli läsnä 15 tuhatta työtätekevää.

Myöskin Mulhousessa oli 15-tuhantinen miitinki.

Miitingeissä puhuneet kansanrintaman edustajat vaativat fasististen liittojen hajottamista ja niiden johtajien vangitsemista.

Tunisin kaupungissa (Pohjois-Afrika) järjesti ammattiliittoyhtymä myöskin miitingin, johon osallistui 10 tuhatta työtätekevää eri kansallisuuksista. Miitingissä hyväksyttiin protestiresolutsio työläisten ampumisen johdosta. Resolutsiossa esitetään hallitukselle vaatimus ryhtyä toimenpiteisiin niitä henkilöitä vastaan, jotka ovat syyllisiä työläisten ampumiseen, ja vaaditaan poliisilaitosten johtavien kaaderien puhdistamista.

Tasavaltalaisten eteneminen jatkuu

VALENCIA, 22 maalisk. (TASS). Sanomalehtien antamien tietojen mukaan ovat tasavaltalaiset sotajoukot Guadalajaran rintamalla päässeet lähelle Jadracia ja Almadronesia. Maaliskuun 22 päivänä hallituksen lentokoneet pommittivat vihollisen selkäpuolta Guadalajaran maakunnan äärimmäisessä pohjoisosassa.

Tasavaltalaiset lentokoneet taistelussa

Maaliskuun 20 päivän merkitsi tasavaltalaisten lentovoimat loistavalla toiminnallaan. Lähes 80 lentokonetta vihollisen odottamatta ilmaantui Guadalajaran tien ylle. Tietä pitkin ajoi yli 1.000 raskasta kuorma-autoa sotilaineen ja sotatarpeineen. Lentokoneet heittivät fasistien niskaan 200 metrin korkeudelta 650 pommia. Pommit sattuivat maaliin. Lentäjät näkivät miten kymmeniä ihmisiä lensi ilmaan. Kaikki sekaantui tiellä. Vahingoittumattomat italialaiset sotilaat lähtivät karkuun, mutta lentokoneet laskeutuen parturilentoon alkoivat ampua pakoonjuoksevia konekivääreillä, ampuen lähes 100.000 konekiväärin panosta.

Fasistien hävittäjäeskadrilli hyökkäili tasavaltalaisten lentokoneita vastaan. Syntyneen lyhyen ilmataistelun tuloksena kolme "Fiat"-lentokonetta pudotettiin alas, joista yksi tasavaltalaisten alueelle. Yksi tasavaltalaisten rynnäkkökoneista vikaantui ja omalle alueelle laskeuduttuaan syttyi palamaan. Lentäjä Ignasion onnistui irrottautua palavasta koneesta, mutta tähystäjä tuhoutui.

Tasavaltalaisten hyökkäys

Paris, 23 maalisk. (TASS). Kuten tietotoimisto Havas tiedoittaa, puolen päivän aikaan julaistussa Madridin puolustuskomitean tiedonannossa osoitetaan, että tasavaltalaiset jatkavat hyökkäystään Guadalajaran rintamalla. Tasavaltalaiset ovat valloittaneet useita kyliä ja ovat lähellä Jandracia ja Almadrosia.

30 italialaista sotilasta on siirtynyt tasavaltalaisten puolelle.

Karjalan iskustvan dekuadas Leningruadas suavut opastukset realizuitshemmo hyvin

SNIMKAS ON: Petroskoin Dom kuljtuuran hora tovarishan S. OZEROVIN rukovodstval, kande lehorkesteran soprovozhdeeniel. (Sojuzfoto.)

Karjalan iskustvan dekuadan erähät itoogat

Suurel lykyl proijittih Karjalan iskustvan dekuadan ozutukset Leninin linnas. Siit paistah net äijät artistoin, muzikantoin i muijen iskustvan tundijain otzyvat kudamat oldih petshatoittu Leningruadan gazietois.

Endizeh aigah, sie tsuarin vallan aigah, oldih Karjalas rahvahal tundiettavannu kiriköt, monastirit, tshasavnat i muut moizet utshrezhdeeniet kudamat pietettih rahvahan iskustvan nouzendua, a vai Oktjabrskoin revolutsien jälgeh on suanuh vällät siivet Karjalan rahvahan iskustvan nouzu. Siit ylen hyvin pagizou Leningruadas olluh Karjalan iskustvan dekuadu. Tämä dekuadu oli ekzuameni kaikel Karjalan rahvahan iskustval. Tämän ekzuamenin hyvin andoi iskustvan dekuadas olluot artistat, muzikantat, pajoloin pajattajat i muut.

Algaen enzimäizes ozutukses kudain oli Leningruadan gosudarstvennois Filarmoonies tämän kuun 10 päivänny, loppien ozutukseh Leningruadan gosudarstvennoin akademitsheskois Kirovin nimellizes oopperu- i balettuteatras.

Karjala on jo ammui tunnettu omien pajoloin kavotji. Ken ei olis kuulluh iskustvan kukkazes "Kalevalan runois" — pajolois, kudamat ollah kuolemattomat rahvahan keskes, a libo vahnan Venjan bylinat i pomorskoit suarnat. Kaikkien nämien roindu kohtu on Karjala, nämät on sepitännyh polvi-polves Karjalan rahvas väin vastaizes ruavos.

Karjalan ruadairahvas oman vesselän elaijan luadi Venjan rahvahan avutuksel. Sotsialistitsheskoi Oktjabrskoi revoljutsie lykkäi iäre Venjan ruadairahvahan avutuksel endizet pimittäjät i azui itshel uvven elaijan, kuz i karjalainen vesselästi i ilonkel pajattau omie pajoloi.

Rahvas, kudai oli ylen äijäl pimitetty, oli kirjahmaltamatoi, nygöi se lugou knigoi, opastuu, ozuttua sidä min se malttau. Kaksikymmen vuottu tuaksepäi oli vai kaksikymmen protsentua Karjalan rahvahas kirjahmaltajie. Nygöi kirjahmaltajie on enämbi 90 %. Kazvanuh on shkolien lugu. Vuonnu 1911 tsarskoi praviteljstvu laski opastus dieloh djengua 43 tuhattu rubljua, tänä vuon rahvahan opastukseh meilj tulou käytetyksi djengua enämbi 51 miljoonua rubljua. Nämät tsifrat ozutetah kaikkie parahasti meilj kuljturnoidu kazvuo.

Stalinskoin Konstitutsien znuamenan ual, yhtes toizien Sovetskoin Sojuzan rahvahien kel Kareljskoi Aftonomnoi Sovetskoi Sotsialistitsheskoi Respublikku menöy edehpäi.

Midä enämbäl lujitutah Karelien zavodat, kolhoozat, midä enämbäl nouzou stahanovskoi dvizhenie, sidä vesselämbäksi tulou Karelien ruadairahvahien elaigu, sidä enämbäl kukkiu tshoma Karelien iskustvu.

Tshomat pajot kuulutah Karjalan kolhosoin peldoloilpäi, shkolis — kajahtellahes uvvet pajot rahvahan ozas, armahas rodinas i sen gerolois, suures armahas Stalinis.

Kazvavan nuorizhon rinnal eletäh vahnat harmaitukkaizet rahvas, bylinoin sanojat, pajattajat, pljäshijät i suarnoin sanojat, kudamat meijän päivissäh kannettih vahnua rahvahan poeziedu. Nygöi hyö sotvoritah uuzie bylinoi, pajoloi ozakkahan rahvahan hyväs elaijas, meijän epoohan suuris vozhdis — Leninis i Stalinis. Samodjejateljnostis päi zavodih professionaljnoi iskustvu. Krushkispäi kazvoi meijän natsionaljnoi teatru i lapsien teatru.

Lugemattomat narodnoin iskustvan bohatukset, kudamispäi algu otettih omah tvortshestvah nuoret Karjalan kompoziitorat, kazvau.

Suuri lykky oli Leningruadas kaikil iskustvan prestaviiteljoil. Ylen hyvän otsenkan sai Petrovskin rajonan hora i sen soolon pajattai Myzijeva. Pidäy sanuo shto nuori i talantliivoi samodejateljnostin rukovodiitelj tov. Levkin on putjin ruavon pidänyh valmistues iskustvan dekuadah sen nägöy hyvin horan vystypleenielois. I siksehäi ongi Leninin linnan obshestvennosti premiruinnuh kui horan, mugai tovarishan Levkinin. Horua pidäy auttua i auttua pidäy talantan ozuttanuttu pajattajua Myzijevua nouzemah vie korgiembal iskustvan uroovnjal.

Hyväl uspeehal mendih kandelehorkesteran vystupleeniet. Tämän orkesteran soittaju, pajattaju i pläshii Natasha Kondratjeva sai kaikis parahimban otsenkan i on iellehpäihizes ruavos händy autettavu. Kondupohjan bumazhnoin fuabrikan kollektiivu sai hyvän otsenkan osobenno natsionaljnolois tanssilois. Suuret baletan muasterit annettih tunnustus siit, shto tanssit oldih hyvin azetettu tsenal i siit häi paistah netgi, shto joga vystupleenies triebuittih uuvvestah i uuvvestah ozuttua niidy tanssiloi.

Suuri dotsjizheenie oli segi, shto enzi kerran oli veitty tsenal ozuttamah omie pajoloi i tanssiloi vepsäläizien hora Soutjärven rajonaspäi.

Karjalan pisuateljan Jalmari Virtasen pajoloi pajatettih karjalan, venjan i suomenkielel.

Kareljskoin iskustvan dekuadu Leningruadas on nägyväine ozutus meijän dostizheenielois, kudamat sovetskoi Karjala on suonnuh yhtes perehes kaikkien Sovetskoin Sojuzan rahvahien-kel. Suuren Leninin-Stalinin partien ohjauksel.

Leningruadan ruadai-rahvahien abu meil on olluh suuri.

Dekuadu andoi hyvän toltshkan iellehpäihizel ruavol täl alal.

Roitch vie suurembat dostjizheeniet meijän iskustval tulevis ruadolois.

Hyvin otsenittu Karjalan iskustvan dekuadu ei djiä täh. Karjalan iskustvan kukkimine menöy vie iellehpäi suurin askelin i ottau vie suurembie harppavuksie tulevas ruavos Stalinskoin Konstitutsien ual i suuren armahan Leninin-Stalinin partien ohdjuandal.

St. Leb.
A. Kir.

Midä sanoi Karjalan teatras iskustvan zasluzhennoi dejatelj Sushkevitsh

Leningradskoin teatraljnoin utshilishtjan direktor, — iskustvan zasluzhennoi dejatelj — Sushkevitsh sanoi, parembin sanuo andoi Karjalan teatral nengoizen otsenkan:

— Minä duumaitshen, sanoi Sushkevitsh, shto Kareljskoin iskustvan dekuadu poljzuitshih suurel aftoritetal leningradskoloin katshojien i iskustvan rabotniekkoin ies. Karelien rahvahal on mil ozuttua omua tvortshestkoidu nouzuo, omie dostizheenieloi rahvahan iskustvan alal.

— Minul, itshel on selvy se uspeehu, kudai langei natsionaljnoin teatran ozal. Minul, litshno itshel oli vozmozhnosti tulla tuttavakse tämän teatran ruavonkel i teatran talantlivoin rukovoditjeljankel Ragnar Nystremin kel, ei ammuizen Petroskoin matkan aigah. Sanon oigieh —, shto tämä on nastojuashoi, vägevy professionaljnoi kollektiivu. Siid on äijy otlishnoloi roolin viejie, kudamat voijah ruadua suamois otbornois kollektiivas. Kareljskoi natsionaljnoi teatru, — on suuri tulevu teatru. Ei voi unohtua sidä, shto teatru ruadau ylen trudnolois uslovielois, hänel dazhe ei ole omua pomesheniedu. Teatrua pidäy kaikel taval auttua. Minä itshe olen valmis sidä auttamah, sil mil minä voin i kui pidänöy lövvän aigua Petroskoih ajamistu näh, shtobi avuttua teatrua ruavos.

Sushkevitsh sanoi, shto ylen on zhiäli, shto dekuadas ei utshastvuitshe Karelien hudozhestvennoi kollektiivu — venjalaine dram. teatru. Se minuh Petroskois jätti hyvän petshatlenien.

Lopukse Sushkevitsh azetui teatraljnoin ruavon iellehpäizih vopprossoih.

Täs dielos, sanou Sushkevitsh, — enne kaikkie nouzou voprossu uuzis, nuoris kadrois, artistois i rezhisserois. Dekuadu ozutti shto Karelies, kui toizis Sojuzan bratskolois respublikois on äijy nuorie talantliivoloi ispolniteljoi. No shtobi suaha nämis nuoris rahvahis artistoi i rezhisseroi, pidäy heidy opastua i ruadua heijän keskes. Minä duumaitshen, shto Petroskoin teatraljnoitehnikum ei reshi tädä zaduatshua. Tehnikum ruadau pahoi, ei ole kadroi — utshiteljoi i nedgi vaihtutah aina vähä välie. Tämän lizhäkse utshindu aigu on pienehkö, naprimer venjalaizen rezhisserskoin otdelenien kursu on laskiettu kahteksi vuottu, — tämä on nagrettavu dielo.

Minä duumaitshen, shto Karelien pidäy kaikel taval kadroin kazvatukses käyttiä hyväkse Leningruadan abuo. Kui natsionaljnoidu mugai venjalastu teatrua varten. Nämie kadroi voi valmistua Karelieh näh i minun rukovodiimoi teatraljnoi utshilishtju Leningruadas.

Minä olen jo vahnahko muzikku no nengostu pruazhniekkua elaijas en ole nähnyh

— Minä olen jo vahnahko muzhikku — nenga zavodiu oman raskuazan Kareljskoin iskustvan dekuadan utshasniekka Leningruadas suarnoin sanoi Matvei Mihailovitsh Korgujev, — no nengostu pruazhniekkua omas elaijas vie en ole nähnyh ni konzu. Minä olen rodivunnuh vuonnu 1883 Louhen rajonas Keretin kyläs. Paha oli lapsus aigu minul. Kuuzi vuodizekse jäin, kui minul kuoli tuatto. Onhai selvy, shto täh aigah leskiakku i voobshte naine ei voinnuh elättiä omie sigivölöi, vetj häi kaikkiedah sil aigua sai ruadopalkua päiväs 15 kopeikkua. Vot tiäpäisäh i zavodih minun puteshestvenniekan elaigu. Ezmäi elin pakitshuksel, siit olin karjal paimoinno kymmenizen vuottu i sen jälgeh minä postupin kuptsan Savinan sudnal povarikse. Myöhembi olin matrossannu. Tiäpäi minä zavodin ljuubie meri dieluo, hodj djoi oli trudno ruadua kupsal hyväkse, no pidi, aijat oldih moizet. Myöhembi minä rubein nuottudieloil zanimaitshemahes. Nain, vot lähtiettih lapset, kudamie minul oli kaksitostu palua. Yöd i päivät pidi lyvväkseh, shtobi heidy pidiä tukus. Nygöi hyö ollah jo suuret i viizi heis on elos, ken kunnagi ollah levitty. Vot yksi poijis mennyt sygyzyn postuppi flatal i yksi on kois, sil on kaheksantostu vuottu igiä.

Vot nengomis, trudnoin elaijan aijoil minä kuundelin vahnoilj starikoilpäi i omal diedjalpäi suarnoi. Hyö nämie sanottih aijanmenokse i hyvän elaijan toivomizekse, shtobi hotj vähäizekse aigua unohtua pahat mielet i kurjus. Vot byvalo diedjo illal ruavos tulduo, zavodiu sanuo suarnoi, starikat autetah händy i nenga istutah istuttaju ildoissah, ainos suarnoi sanotah. Vedj muudu veseldysty ei olluh, ei sih aigah olluh kluubie, eigo teatroi i aigu pidi kuitahto menettiä. Musto minul oli hyvä, nygöi vähäizel se vahnoil päivil zavodiu pettiä, no tämänpäivän elaijas on tulluh uuzi nuorus minul i minä mustan nenga 110 suarnua. Paha vai se on, shto minä olen sovsem kirjahmaitamatoi muzhikku, no se on vahnan elaijan viga, a vahnoil päivil kui lienöy opastumine jäi muga.

Matku Leningruadah minuo nuoristutti. Ei suannuh dazhe duumaija, shto nenga hyvin, meidy Karelien goshtie tullah vastuamah. Vedj nenga ei enne dazhe oma velli vastannuh goshtih tulduo. Teatras ozutukset oldih hyvät. Minä itshe viijes sijas vystupin omien suarnoinkel. Kaikkiel minuo otettih vastah hyvin. Ylen interesnoi oli jälgimäine ildu, konzu konsertas, meijän Karelien rahvahan ozutuksie i iskustvua katshomah tuli itshe tovarishu Zhdanov. Meilj vahnoilj, ylen äijäl himoitti händy nähtä i myö näimmö. Häi dazhe joga ozutuksen jälgeh nouzi seizomah i taputti käzie.

Voobshem hyvä oli vastahotto, no hyvin meidy i järilleh provodittih. Nämät päivät oldih pruazhniekkupäivät, miittumie Karelien rahvas ni konzu ei nähnyh eigo mustele olevan niidy.

Leningruadas minä näin meijän ennisty zemljakkua, jiäkapituanua Voroninua. Pravdah sanotukse, myö endizet zemljakat yhtes vähäizen piimmö vesselyttygi. Häi hyvin otti vastah meidy i hyvin goshtitti.

Nygöi minä kiirehtän kodikyläh. Vedj terväh on pervoi tshislu apreljankuudu, zavoditahes kalan suandu aijat, pidäy lähtie kalan suandah. Minä olen kolhoozu "Krasnyi Rybak" tshlena. Elähtännyh olen mies, no nuorembis jälgeh en jiä. Njellätty vuottu ruan kolhozas brigadierannu.

— Meilj on prijuatelj uuzi elaigu, uvvet ollah dielot. Endizien suarnoin tilah nostah uvvet suarnat-mustelut meijän muan gerolois. Naprimer minä itshe sepitin suarnan vahnal piäl, grazhdanskoin voinan gerois Tshapajevas, kuduan minä sanoin leningradskoloil kuundelijoil. Hyvin hyö otettih tämä vastah. Nygöi ajan kodih, rubien udarno ruadamah i omua musteruttu suarnan sanomizes en unohta. Midä tahto omah repertuarah lizhiän uuttu omas, meijän kallehen izän muan elaijas i sen gerolois. Anna muoilmu mustelou tuhanzie vuozie Stalinskoin aijan elaigua.

Täh loppi oman raskuazan Matvei Mihailovitsh Korgujev.

St. L.

Dekuadan utshastniekkoin premiruitshus

19 päivänny martankuudu oli Leningruadas Kareljskoin iskustvan dekuadan kaikkien utshastniekkoin sobranie. Sobranies utshastvuittih: Kareljskoloin boljshevikkoin rukovoditelj **P. A. Irklis,** Kareljskoin Sovnarkoman predsedatelj **P. Bushujev,** Leningradskoin Oblastnoin komitetan, kuljturno-prosvetiteljnoin ruavon rukovoditelj **Dorofejev,** Leningradskoin oblastnoin iskustvu dieloloin upravlenien natshaljniekku **Romanov** i äijy toizie predstaviteljoi.

Tovarishu **P. A. Irklis** peredaitshi dekuadan utshastniekoil tovarishu **Zhdanovin** blagodarnostin.

Tovarishu Romanov objavi Lenispolkoman i Lensovietan postanovlenien dekuadan utshastniekoin premiruitshemizes. Kallehil podarkoil premiruittih kaksikymmen kuuzi Kareljskoin dekuadan utshastniekkua. Niilöin joukkoh kuulutah: kareljskoit kompazitorat: **Pergament, Rautio, Jefimov, Jousinen,** Karelien poettu **Virtanen,** natsionaljnoin teatran hudozhestvennoi rukovoditjelj **Nystrem,** artistat **Tuorila** i **Karpova,** kandelehorkestran rukovoditelj **Gudkov** i toizet utshastniekat.

Tämän lizhäkse premiruittih kallehil podarkoil byvaljshinoin sanojat i runoin pajattajat.

Kondupohjan eksentritsheskoi ansamblju sai 5.000 rubljan premien. Kandelehorkestru sai 3.000 rubljan premien.

St. Leb.

Kuljturnoin ruavon kazvamine Karelies

I päivänny janvarjankuudu vuonnu 1913 Olonetskoin gubernien shkolis opastui 12.887 lastu. Nygöi 496 respublikan shkolis opastuu 68.700 lastu.

Vuonnu 1911 tsarskoi praviteljstvu andoi djengua Karelien rahvahan i lapsien utshindah 43 tuhattu rubljua. Tänä vuon rahvahan i lapsien utshindah on laskiettu djengua yli 51 miljonan rubljan.

St. Leb.

Minuo on kazvatannuh Leninskoi komsomol

(Kareljskoin dekuadan utshastniekku Leningruadas, natsionaljnoin teatran artistu MATTI LJUBOVIN)

Minä olen vie aigah verruttunu nuori, poshti lapsut. Minä vahnua elaigua konetsno näin hyvin vähän, vai lapsus vuozil, no olen äijän kuulluh siid i konetshno lapsennu tabailin i itshe sidä. Minä olen Karelien rahvahan poigu. Rodivunnuh minä olen vuonnu 1907 Priäzhän rajonas Pyhärven Pogostan kyläs, köyhän muzhikan perehes. Utshivuokseh minä zavodin aijal, konzu vahnu stroiju jo vabizi, kui vahnan taloin pordahat i ielleh utshivumine oli minul obespetshitty. Sen andoi Oktjabrjskoi revoljutsie. Vuonnu 1925 minä postupin Petroskoin suomenkielizeh pedagogitsheskoih tehnikumah. Samannu vuonnu minä liityin Leninskoin Komsomolan riädylöih. Tämä vaste minul rubei ozuttamah oigiedu dorogua i zavodi minus muokata tämän epohan miesty. Piäzin opastumah Leningruadah teatraljnoih tehnikumah i lopin sen vuonnu 1932. Siiryin Karelieh, Petroskoih natsionaljnoin teatran artistaksi. Siitpäi olen ruadanuh teatran artistannu.

Nygöi kaksi kolme sanua omas ruavos i kui meidy otti vastah Leningruadan katshoi:

Opastuvumistu minä en loppenuh omah dieloh i sen jälgeh, kui olen loppenuh teatraljnoin tehnikuman, olen ainos lugenuh teatraljnoidu zhurnualua. Olen kohottanuh omua polititsheskoidu urovnjua. Joga rolin olen utshinuh sanan sanal. Aleksis Kiven pjiesas "Kullervo" minä vein "Nyrikan" roolie. Tämä on trudnoi rooli. Nyrikku on yksinäine mies, endine raba, ljuubiu ohotniekkuija. Häi ljuubiu levittiä kaikenmoizie sluuhie, midä vai häi kuulou. Häi on viizas, no ylen varatshu. Voobshtem rooli on ylen trudnoi. Ezmäi tämä rooli minul meni ei hyvin, no minä azetin oman itshen edeh zaduatshan, ustvojie tämä rooli i minä sen ustvojin. Leningruadan katshoi ellendi minun roolin i aplodiruitshi, hotj i enämbi tshura katshojis oldih venälaizie, no hyö ellendettih meijän pjiessu i sen soderzhanie kuvien kauttu. Tsenal oldih elävät kuvat. Hyvin minun rooli meni i toizes spektaklis "Kahten herran sluga". Tämä on klassitheskoi pjiessu i meijän kollektiivu tämän ustvoji. Minä, — gostinitsan slugan roolin ustvoin i vypolnin en pahoi.

Voobshte pidäy sanuo. shto meijän teatru Leningruadan katshojien ies poljzuitshih suurel aftoritetal.

Dekuadu andoi hyvän tolshtkan meijän ruavol edehpäi. Lujitti yhteytty Leningruadan teatroinkel i tämä avuttau meijän tvortshestvan i muasteruuven nostamistu. Myö emmo azetu sih, midä olemmo suannuh. Minä itshe omal kohtalpäi tulen vie enämbäl ruadamah oman itshen nostamizekse. Meilj on vie pahoi puolie ruavos, meijän pidäy kazvattua uuzie kadroi i nostattua omua muasteruttu. Zakreppie iellehpäihizes ruavos ned dostizheniet, kudamat meilj ollah i litshno minul. Dekuadah myö valmistuimmo kui ekzamenah i se oli tovel ezmäine ekzamen, kuduan läbi meni teatru otsenkal — hyvä. No toizes ekzamenas minä i kai meijän kollektiivu ozutammo uuvvet dostizheniet.

Meilj pidäs suaha Karelien kielel pjiessoi. Se vie enämbäl nostas meijän iskustvua.

Lopukse Ljubovin sanoi, shto ei suannuh nengostu dorogua enne duumaija. Ei suannuh duumaija, shto endizen prostoin muzhikan, — krestjuaninan poigu voibi olla artistannu. Tämän vozmozhnostin on andanuh vai Sovetskoi vlasti i armas kommunistitsheskoi partie. Minä annan passibon Leninskoil komsomolal, häi minuo on kazvatannuh i opastannuh.

St. L.

Dekuadu Leningruadas

(Bylinoin sanojan Rjabinin-Andrejev Pjotr Ivanovitshin razkuazu)

Rodivuin minä tunnetus Rjabinioin perehes. Tämä pereh oli tunnettu foljkljoran i bylinoin sanojannu.

Enzimäine bylinoin sanoju meijän rovus oli Trofim Grigorjevitsh Rjabinin, kudai tiezi lugemattoman miärän bylinoi i zuakkunoi. Toizennu oli hänen poigu Ivan Trofimovitsh. Häi tiettih ei vai Rosies no i toizis mualois. Kolmandennu oli Trofim Grigorjevitshin vunukku Ivan Gerasimovitsh. Häin tiezi lähil kolmiekymmendy bylinua i monie kymmenie zuakkunoi i stihotvoreenieloi.

Tämän mugah minä kuulun nelländeh pokolenieh Rjabininoin byljninoin sanojannu. Minä tiijän kymmenen bylinua i äijän narodnoloi zuakkunoi i pajoloi endisty i uuttu sodershaaniedu.

Minä olen kirdjuttanuh kaksi bylinua omua; yhten Stalinis i toizen Tshapajevis.

Olduo djälgimäizen kieran Moskovas vuonnu 1937 vezi transportniekkoin kogo sojuuzan olimpiadal luajin stihan Leninin mogilas. Nygöi duumaitshen luadie bylinat tov. Antikaizes i Voroshilovis.

Minä olin priglasittu Karjalan iskustvan dekuadal Leningruadah soderzhanien mugah uuzien i vanhoin bylinoinke.

Olles nygöi Leningruadas i vähäisty enne Moskovas puutui äijy hyviä nähtä i panna muistoh. Osobenno andoi äijän hyvyä Leningruadas oleminc. Äijän myö siel näimmö i moneh tilah kävyimme, en voi dazhe sanoil kaikkie sanuo. Puutui olla vystupaimas suuris teatrois i kluubois.

Tämä djälgimäine olendu Leningruadas vie enembäl objazuitshou minuo luadie uuzie i uuzie bylinoi i pajoloi. Kirdjuttua kaikes siit midä minä näin i kui meidy otettih Leningruadas vastah. Sen minä lain tulevas omas ruavos, bylinoin luadimizes.

Sanon suuren spassibon praviteljstval dekuadan organizuimizes. I lujasti litshuan kätty i sanon spassibon tov. Zhdanovil hyväs hänen initsiatiivas dekuadan organizuimizes.

Leninin-Stalinin partien rukovodstval i sen natsionaljnoin politikan pruaviljnoil provodindal minä panen kai väit i energiet uuzien bylinoin luadimizeh. Bylinoin luadimizeh, kuduat roskazhittais meijän geroitsheskoin muan geroloin podviigois revoljutsien dielon tshuras. Kai väit annan uuzien i uuzien bylinoin luadjimizeksi, bylinoin kudamat jiädäs kuolemattomiksi monien sugupolvien aijaksi.

DEKUADAN UTSHASTNIEKKOIN VASTAH OTTAMINE PETROSKOIN VAKZUALAL. — SNIMKAS OLLAH: Maria Remsu, M. M. Korgujev, P. I. Rjabinin, Mavra Hotejeva i F. A. Konyshkov. (Roskinin foto.)

Taiteen ansiokkaat työntekijät Karjalan taiteen dekaadista Leningradissa

Vaikutelmia vierailusta Leningradissa

Kansantaiteella Karjalassa kieltämättä on tulevaisuutta, siitä todistuksena on se menestys, minkä laulukuoromme, orkesterimme, kansantanssimme, runolaulajamme ja teatterimme Leningradissa saavuttivat. Ei sitä suurta konsertti- ja teatterisalia, missä salintäyteinen yleisö ei olisi suurella riemulla ottanut vastaan kollektiiviemme esityksiä; ei sitä taiteen lajia, jonka edustajat eivät olisi esittäneet myönteistä arviointia siitä, mitä karjalaisilla Leningradissa oli näytettävänä. Ja mikä tärkeintä, nämä meitä paljon suuremmat mestarit antoivat myös arvostelevaa apuaan, osoittivat heikkouksiamme, neuvoivat, millä tavalla puutteet on poistettavissa.

Ja puutteitahan on runsaasti. Alussahan on vasta työmme. Ensi askeleitahan ottaa vasta taiteemme pienokainen, mutta jos sen ensiaskeleet jo kykenevät herättämään ihastusta, täytyy pienokaisen olla elinvoimainen, osoittaa kasvumahdollisuuksia.

Leningradilaisten arvostelijain vakuutusten mukaan kollektiivimme valtasivat yleisön optimistisuudellaan, välittömällä kansanomaisuudellaan, runouden ja teatterin alaan kuuluvilla — laan. Sekin, mikä esityksissä oli primitiivistä, hukkui aurinkoiseen elämäniloon, esityksen välittömyyteen, todelliseen kansanomaisuuteen. Millä valloittivat katsojan kontupohjalaiset työläiset, tanssiessaan suomalaisia kansantansseja, työläiset, jotka eivät sufnkaan plastiikan sirqudessa ja liikkeen keveydessä voi voittaa kouluuntuneita balettitanssijoita? Yleisön rakkauden valloittivat he sekä tanssien s i s ä l l ö l l ä, että a u r i n k o i s e l l a e l ä m ä n i l o l l a a n, joka esiin pursui sekä liikunnan rytmillisessä reippaudessa että tanssijain ilmeissä.

Sosialismin onnellinen aikakausi heijastui näissä dekaadiin osallistuneiden kaikissa esityksissä, ne löysivät syvän kaikupohjan kuulijain ja katsojain mielissä ja siitä johtui nähtävästi se menestys, jonka todistajina me päivästä toiseen olimme.

Kieltämättä on kansanrunoudella ja kirjallisuudellakin yhteyttä tähän kansantaiteemme menestyksen edellytyksiin. Kalevalan säkeiden ihanat kristallistumat, kansanlaulujen suloinen herkkyys ja huumori, laulujemme poliittinen ja lyyrillinen kaikupohja — kaikki tuo oli omiaan turvaamaan menestystä saavuttavan säveltaiteen puolelle ja valtaamaan yleisön. Pieneksi ei ole arvioitava työtä, jonka on tehnyt ja jota tekee toveri Levkin kokoamalla ja luomalla karjalaisia säkeistöjä, tshastushkoja ja lauluja, kuten "Ruskie neitshyt" ym. Nähtävästi kansanomaisuuteen perustui myös se suurenmoinen huomio, jonka allekirjoittaneen laulut Leningradissa osakseen saivat.

Tästä me tulemme johtopäätöksiin: todellinen kansanomaisuus, kansanrunouden aarteiden hyväksikäyttö, taiteellinen yksinkertaisuus ja selvyys, sosialistinen realiisuus — siinä tienviitat, joita meidän on kirjallisella taipaleellamme seurattava.

Aleksei Tolstoi puhuessaan sovettikirjallisuudesta Lontoossa äsken lausui mm. seuraavaa:

"Kirjallisuudelle asetetaan yhä ankarampia vaatimuksia. Nykypäivien lukija vaatii maamme kulkemaa taivalta yleisöviä tuotteita, vaatii meitä kuvaamaan nykypäivien sankaria. Huolimattoman sivellinvetojen aika, jolloin vain muodottomilla massoilla opereerattiin, on mennyt. Me kaipaamme ihmisen individualisoitua muotokuvaa, realista tyyppiä. Sellainen on jo muodostunut, se elää meidän keskuudessamme. Lukija vaatii, että me hänen eteensä luomme parhaan sovetti-ihmisen elävän, moraalisen kuvan. Lukija etsii syviä sielunliikutuksia. Meidän lukijamme on ennen kaikkea optimisti."

Kirjallisuusvainio Karjalassa on viime aikoina alkanut nostaa runsaasti oraita: nuoria kynänkäyttäjiä on sekä keskuksessa, että maaseudulla sadottain. Tietysti suurin osa on mukaan tullut vain ulkonaisen innoituksen vaikutuksesta, eikä sisäisestä innostuksesta ja kirjallisten taipumusten pakosta, mutta hyvällä muokkauksella saattaisi nuori oras vaurastua satoisaksi viljaksi. Kirjailijaliittomme on suorittanut monta otetta tällä alalla, mutta usein ote on jäänyt kesken ja tulokset epätyydyttäviä. Tässä suhteessa meillä on runsaasti korjaamisen varaa.

Me tosin vahvasti uskomme, että saatuamme haltuumme meille luvatun talon, me voimme Liiton työn järjestää laajakantoisemmaksi ja paremmin suorittaa meille kuuluvat velvollisuudet, mutta jo nytkin on meidän entistä suuremmalla huolella kirjallisuuspeltoamme muokattava.

Lähenee Lokakuun vallankumouksen suuri juhla. Sekä kirjamarkkinoille että teatteripalkeille meidän on saatava tuotteita, joita meiltä nykypäivän lukija ja katsoja odottaa. Kansantaiteen kollektiivien avuksi on meidän myös käytävä tarmolla, sillä ensisijassa Lokakuun juhliksi ja sitten jatkuvasti on järjestettävä suuria kansantaiteen joukko-esityksiä. Kerran toisensa jälkeen me olemme jo saaneet toistaa sen riemuisan tosiasian, että sosialismin kaudella kansamme elää onnellista elämää ja se kaipaa värikkäitä, kauneus- ja taidearvoiltaan rikkaita näytäntöjä, kaipaa loistavia kirjallisia, musiikaalisia ja taidetuotteita.

Innostakoon menestys, jonka me vierailullamme vallankumouksen kehdossa, Leningradissa saimme, paljon suurempiin taidesaavutuksiin.

JALMARI VIRTANEN.

Karjalan kanteleorkesterin kehityksestä

Karjalan kansansoittimien — kanteleansamble on tällä hetkellä kokoonpantu 17 henkilöstä. 15 heistä soittaa kanteletta ja kaksi sitraa. Orkesterissa on viidenlaisia kanteleita, (pikkolohuilu, priimi, altto, basso ja kontrabasso). Jokaisella kanteleella on kromaattinen rakenne ja kaksioktaavinen diabasuuni.

Kanteleen täydentämisen aloite kuuluu Karjalan tieteellisen tutkimustyön instituutille ja ennen kaikkea sen työntekijälle V. GUDKOVILLE. Vastaukseksi vakuutteluihin siitä, että kanteleen kanssa ei kannata askarrella, että tämä soittoväline on Karjalassa jo kauan sitten unohdettu. Instituutti päätti tehdä tarkastuksen, jonka tuloksena osoittautui, että kanteletta käytettiin 20 kylässä siinä rajonissa (Prääsä), jossa tutkimus suoritettiin. Kantele on tavattu myöskin useista muista Karjalan rajoneista.

Gudkov on tehnyt kanteleen muodon toisen näköiseksi ja se on voimistuttanut resonanssia, suurentanut sen tilavuutta, ja kanteleen ääni on tullut paljoa kauniimmaksi ja sointuvammaksi. Sillä on tullut mahdolliseksi soittaa ei vain yksinkertaisia melodioita, vaan vieläpä monimutkaisempaakin musiikkia.

Saaden valmiiksi tarvittavan muotoisen ja laatuisen soittovälineen Gudkov järjesti Lastenpalatsin yhteyteen lastenkodin kasvateista pienen kanteleorkesterin. Jonkun ajan kuluttua kanteleorkesteri antoi itsenäisen konsertin, mutta kun lastenkodin lapset kasvoivat ja matkustivat eri paikkakunnille, niin orkesteri hajosi. Gudkov muodosti uuden orkesterin Pedagoogisen instituutin ylioppilaista. Karjalan tieteellisen tutkimustyön instituutti otti tämän orkesterin hoiviinsa. Orkesteri työskenteli paljon ja sitkeästi. Se alkoi esiintyä yhä useammin ja soiton laatu parani. Orkesterista puhuttiin voimakkaana omintakeisena musiikkikollektiivina. Mutta myöskin toinen orkesteri hajosi kun Pedagoogisen instituutin oppilaat, päättäen instituutin, hajaantuivat Karjalan rajoneihin.

Tämän jälkeen Gudkov keräsi uudelleen pienen ryhmän nuoria kanteleen soittajia ja aloitti työn. Ryhmään kuuluivat Natasha Kondratjeva, Kerttu Viljanen, Mildred Lindström, Nikolai Artamonov ja Nikolai Tshernojarov. Ryhmä työskenteli yhtä ahkerasti kuin edellisetkin.

V. 1936 maaliskuun 23 p:nä kanteleansamble suurella menestyksellä esiintyi yleisliittolaisen auditoorion edessä ensimmäisessä yleisliittolaisessa radiofestivaalissa. Tästä esiintymisestä ansamble palkittiin matkalla Moskovaan (joulukuu 1936).

Festivaalin jälkeen mielenkiinto kanteleansamblea kohtaan kasvoi yhä enemmän. Karjalan hallitus päätti muodostaa kanteleansamblesta suuren kanteleorkesterin ja laajentaa kanteleen käyttöä koko Karjalassa siten, että paikkakunnilla syntyisi analoogisia itsealotteisia orkestereja.

Karjalan taiteen dekaadin aikana sai kanteleorkesteri Leningradissa osakseen suurta huomiota ja otettiin sen kaikki esitykset vastaan mitä suopeimmin.

Karjalan taiteen dekaadin aikana Leningradissa esiintyi tasavallan sinfoniaorkesteri L. J. Teplitskin johdolla esittäen R. PERGAMENTIN säveltämän Kalevala-aiheisen "AINO"-sinfonian ja K. RAUTION säveltämän sikermän "KARJALAISET HÄÄT" sekä karjalaisia kansanlauluja. KUVASSA: ryhmä karjalaisia säveltäjiä (vasemmalta oikealle): S. V. JEFIMOV, K. RAUTIO, L. J. TEPLITSKIJ, R. PERGAMENT ja L. JOUSINEN. (Foto — Haikin.)

Valtaamme kanteleen soiton täydellisen mestaruuden

Kanteleorkesterimme ja erikoisesti minä sain paljon osakseni kiitosta ja suosiota Leningradin työtätekeviltä. Lisäksi minut vielä palkittiin persoonallisesti. Kaikki tämä on tehnyt minuun mitä syvällisimmän vaikutuksen, jonka vallassa olen vieläkin.

Olen jo aikaisemmin kertonut miten tulin mukaan kanteleorkesteriin, joten en kajoa tähän puoleen. Haluankin kertoa muutamista vaikutelmista ja siitä, mitä dekaadi antoi minulle kanteleorkesterin soittajana.

Kaikkialla oli vastaanotto mitä sydämellisin. Tunsi itsensä kuin samaan perheeseen kuuluvaksi. Ja vaikka me esiinnyimme kulttuurisesti ja poliittisesti erittäin korkealla tasolla oleville ihmisille, ei koskaan tuntunut minkäänlaista pelkoa tai epäilyä, että kuinka tässä nyt käy.

Päättäjäisillassa minä tanssin, soitin ja lauloin niin, etten paremmin olisi voinut tehdä. En edes tallannut "Risti-päreen" päälle. Kun oikein yrittää, niin täytyy joskus itsekin ihmetellä, että kuinka voi niin hyvin esittää. Mutta sitä suurempi onkin sitten ilo.

Dekaadi paljasti myös monia puutteita orkesterimme työssä. Me emme osaa vielä soittaa kuin yksi. Meidän on edelleen opiskeltava oikein paljon. Enemmän on opiskeltava myös musiikkiteoriaa, opittava vielä monta kertaa paremmin soittamaan — yhtä hyvin kuin Kalevalan sankarit soittivat. Kanteletta on myös täydennettävä musikaalisesti, opittava paremmin tanssimaan ja laulamaan. Esityksiimme on saatava enemmän vilkkautta, vauhtia ja elämää.

Oppia soittamaan kanteleella ei ole helppoa, vaikka niin saattaa joku ajatella — minä tarkoitan tällä todellista kantelesoiton mestaruutta, joka voidaan vallata vain suurella työllä. Kun me tämän teemme, silloin kantele tulee soimaan ja laulamaan vielä monta kertaa iloisemmin, helskyvämmin, voimakkaammin Karjalan kansan onnellisesta elämästä.

Kanteleorkesterin soittaja,

Natasha Kondratjeva.

Tarmolla työhön

Karjalan taiteen dekaadi Leningradissa ja varsinkin leningradilaisten tovereiden lämmin ja huomaavainen vastaanotto tekivät minuun valtavan vaikutuksen. Sain uutta innostusta luovaan työhöni. Minulle selvisi täydellisesti mihin suuntaan meillä on kehitettävä musikaalista kulttuuria ja miten suuri rooli siinä on Sovetti-Karjalan rikkaalla folklorilla. Olen aina rakastanut kansanlauluja. Ne herättävät minussa halua luoda jotain samanlaista, yhtä kaunista, raikasta ja kaikille työtätekeville läheistä.

Kun säveltämääni "Pohjois-karjalaisia häitä" esitettiin muutamia vuosia sitten — jonka tasavallan sinfoniaorkesteri esitti nyt Leningradissa — ensi kertoja, näin esityksen aikana vanhan karjalaisen miehen, joka silmät kirkkaana polki jalkojaan ja löi käsillään polviinsa musiikin tahdissa koko kappaleen ajan. Minä näin, että he, joille olin sävellykseni tarkoittanut, ymmärsivät sitä ja elivät koko ajan mukana. Se oli minulle suurin kiitos, mitä työstäni konsanaan olin toivonut. Leningradilaisten tovereiden myönteiset lausunnot sävellyksestäni osoittavat vain, että sitä ymmärtävät muutkin ja siitä olen tavattoman ylpeä.

Sävellykseni "Pohjois-karjalaiset häät" syntyi seuraavalla tavalla. Nuori karjalainen oppilaani Risto Sirèn toi minulle Kiestingin rajonista karjalaisia kansanlauluja. Valitsin niistä heti nämä "Pohjois-karjalaisissa häissä" lauletut melodiat ja tutustuttuani tarkoin karjalaisiin häämenoihin, ryhdyin työhön. Näin syntyi "Pohjois-karjalaiset häät".

Me säveltäjät saimme leningradilaisilta tovereiltamme paljon suosionosoituksia, mutta myös toverillista ojennusta ja asianmukaista kritiikkiä. Sitä meiltä onkin puuttunut ja se on jarruttanut paljon työtämme.

Sävellän parhaillaan sinfoonista sävelrunoa tov. Antikaisen johtaman sankarillisen suksijoukon retkestä Kiimasjärvelle. Olen tehnyt paljon työtä sen hyväksi, mutta teen vielä enemmän saadakseni siitä vielä paljon paremman ja, suuresta työkuormituksestani huolimatta, lupaan koettaa saada sen valmiiksi Suuren Lokakuun vallankumouksen 20-vuotisjuhliin mennessä.

K. RAUTIO.

Kanteleella voidaan soittaa kaikkia sävellyksiä

Kun nyt dekaadin päättymisen jälkeen syventyy tarkemmin ajattelemaan sen merkitystä vastaiselle työllemme, ei sitä voi kyllin arvostaa. Ne kymmenen päivää mitkä me olimme Leningradin työtätekevien vieraana, antoivat meille sanomattoman paljon.

Kanteleorkesterissamme on nyt 17 henkilöä, joista 15 soittaa kanteleella ja 2 sitralla. Minä soitan 1 alttoa ja olen nuorimpia soittajia orkesterissa, sillä varsinaisesti liityin siihen viime vuoden heinäkuussa.

Dekaadin aikana esiintyi kantele kymmenissä eri laitoksissa Leningradissa ja useita kertoja yhtenä päivänä — esim. maaliskuun 14 p. esiinnyimme 6 eri kertaa.

Kaikissa esityksissä sai kanteleorkesteri osakseen lämpimän vastaanoton. Me jouduimme myös hyvin paljon keskusteluihin taiteen ja kulttuurityön eri alojen johtavien työntekijäin kanssa, jotka antoivat meille mitä arvokkaimpia neuvoja orkesterimme vastaiselle kehitykselle.

Olisi suuri virhe, jos me puhuisimme vain menestyksistä ja unohtaisimme puutteet, joita orkesterissamme vielä on. Me olemme vasta alussa kanteleen omaksumisessa soittovälineenä ja sitä paitsi orkesterin jäsenet ovat nuoria, enemmistöhän on vasta joku aika sitten alkanut soittaa kanteleella. Siksipä meidän onkin yhtenä tärkeimpänä tehtävänä vallata kanteleen soittamisen taito, mestaruus.

Kanteleorkesteria on tulevaisuudessa myös laajennettava ja monipuolistutettava. Tässä me voimme paljon oppia Kontupohjan tovereilta. Enemmän on saatava esityksiimme lauluja ja tansseja. Meiltä on puuttunut tanssien ohjaaja, eikä laulunkaan opetus ole täysin tyydyttävällä kannalla.

Kantele on vienyt "itsensä läpi". Parhaimpana osoituksena on tästä esityksemme Karjalan taiteen dekaadissa Leningradissa. Kanteleella voidaan soittaa kaikkia sävellyksiä, mutta sen kanssa on työskenneltävä vakavasti ja jatkuvasti. Yhdessä kanteleorkesterin johtajan tov. Gudkovin kanssa me tulemme tämän tekemään.

Kanteleorkesterin soittaja

Tanja Bagijeva.

Mitä dekaadi antoi kansalliselle teatterille

Suunnaton määrä lämpöisiä, syvällisiä vaikutteita. Valmistauduimme matkallemme Leningradiin suurella huolella ja sitäkin suuremmalla jännityksellä. Mitä tulevat Leninin kaupungin tuhannet työtätekevät ja taiteen suuret mestarit sanomaan meidän vaatimattomista karjalaisista aloitteistamme?

Olimme samalla tosin täynnä luovaa riemua siksi, että olimme saaneet mahdollisuudet valmistautua syvällisemmin näitä vastuunalaisia näytäntöjä varten. Jo valmistautumisprosessi opetti meille paljon. Arvokkainta siinä oli se, että meidän tulevaisuuden arvioida omat mahdollisuutemme ja ennenkaikkea suuret puutteellisuutemme, vastaista työtä varten.

Nämä puutteellisuudet ja laaja työ niiden poistamiseksi huolestuttavat meitä tällä hetkellä eniten, sillä ne osaksi himmentävät sitä iloa, jota tunsimme tuloksellisen vastaanoton johdosta, jonka taiteemme sai osakseen. Me tunnemme, että Leninin kaupungin tuhannet työtätekevät ja taiteen suuret mestarit — vaikka ja taiteen suuret mestarit vastaanottaessaan meidän luonteeltaan kansallisia taiteemme tuotteita, ovat ennen kaikkea asettaneet meitä kohtaan vaatimuksen meidän tuotteitamme kohdan huolellisen harkintaan ja hiomiseen — kaikki mitä me tästä luovuttaisimme yhtä velvoittavaa — ellei velvoittavampaa kuin tappio.

Meidän suuri, veljellinen ja ihana maamme, meidän Kommunistinen puolueemme ja hallituksemme on meitä, sen tukiessaan meitä ja kasvattaessaan meitä. Me onnellisen, vapaan Sovetti-Karjalan taiteilijat olemme vapaudestamme velkaa maallemme suuria, täysipainoisia, kuolemattomia luomuksia.

Tällä matkalla, syvemmin kuin milloinkaan ennen, me saimme tuntea syvän stalinilaisen huolenpidon jokaisesta ihmisestä. Me tunsimme, miten stalinilaiset taistelu meitä ympäröiviä vaikeuksia vastaan on yhdistänyt suuren Sovettimaamme kaikki kansallisuudet yhdeksi suureksi ja sydämelliseksi perheeksi. Tämä tietoisuus on karaissut kunnon mielemme ja tekee meille työmme ja sen tulokset. Taistelu on taistelua suurimmalle. Taistelu on taistelun mukaan ja asianmukaista kritiikkiä. Ne onnittelut ja menestykset eivät saa sokaista meitä. Meidän on tultava vieläkin oppineemmiksi, vieläkin rohkeammiksi kamppailijoiksi, olemassaolonsa suureen ja kaunistamaan.

Suurin puutteellisuus Kansallisen teatterimme tähänastisessa työssä on ollut se, että se on vähän ammentanut suuresta ja sisältörikkaasta folklorista, minkä dekaadi meille näytti aivan uusin silmin. Tässä oli suuri puute. Samoin on puute se, että meidän puolueemme ja hallituksemme ovat antaneet meille mahdollisuuden, että meidän nuoret ja sosialistiset teatterimme on asetettava, ja puutteiden poistaminen on asetettava levan työmme pohjimmaiseksi perustaksi. Kaikki Sovetti-Karjalan taiteelliset voimat on nyt mobilisoitava suuren Lokakuun näytännön Sovettijulisteen. Kansallisen teatterimme työssä on kasvatuksen tilanne ja oppilaittemme laatu. Tässä työssä muodostuu ratkaisevammaksi tekijäksi oppilaittemme elinolojen ja opiskelumahdollisuuksien täysi turvaaminen.

Näissä kaikissa kysymyksissä ovat monet leningradilaiset meitä tarjonneet meille kaikinpuolista apuaan. Keskusteluissamme lupasivat tietenkin taiteen ansioituneet henkilöt B. Sushkevitsh, tasavallan ansioitunut taiteilija P. Gaideburov ja I. Kroll ensi pyynnöstämme tulevat kaikkea mahdollista apuaan.

Emme ole yksin. Yhteinen työ, yhteinen suuri päämäärä sitoo meitä yhteen suuren maamme joka äärellä. Siinä vipusin, joka antaa meille voittaa puutteellisuutemme ja takapajuisuutemme.

Tällaiset ovat vaikutteemme näytäntöjemme jälkeen Leningradissa.

R. Nyström.

Valtava sysäys kansantaiteen kehitykselle

(Karjalan Sovnarkomin taidehallinnon päällikön tov. BORDJUGIN haastattelu)

Karjalan taiteen dekaadi oli tasavaltamme myrskyisästi nousevan kansan taiteellisen luovan työn ensimmäinen suuraskel, — sanoi Karjalan Sovnarkomin taidehallinnon päällikkö tov. **Bordjug** "Punaisen Karjalan" edustajalle, tämän pyytäessä häntä kertomaan joitakin yleisvaikutelmia Leningradin matkasta ja niistä uusista näköaloista, joita Karjalan taiteen dekaadi epäilemättä avasi tasavaltamme kansantaiteen kehitykselle.

Jokainen, joka näki Leningradissa laulajiemme, soittajiemme, tanssijoittemme ja muiden esityksiä, oli suorastaan hämmästynyt. On selvää, ettei tämän ensimmäisen suuresityksen merkitys rajoitu vain siihen, että käytiin esiintymässä Leninin kaupungin työtätekeville. Tärkeintä on se, että matka antoi valtavan sysäyksen kaikkien taiteen alojen eteenpäin kehittymiselle ja jalostumiselle. Nimenomaan se antoi sysäyksen useiden erilaisten taidekollektiivien muodostumiselle Petroskoin Kansantaiteen talon yhteyteen ja jo olevien edelleen kehittymiselle. Tulemme muodostamaan Kansantaiteen talon yhteyteen venäläisten kansansoittimien (balalaikka, banduri jne.) suuren orkesterin. Kuoron työtä tullaan voimistuttamaan sen valtion kapellaksi muuttamisen suuntaan. Mielenkiintoisten muutosten alaiseksi joutuu suurta mainetta saavuttanut kanteleorkesterimme. Sitä tullaan laajentamaan lisäämällä soittajia ja liittämällä siihen uusia kansan soittimia, kuten n.k. virsikanteleen (soitin, jonka metallikielistä ääni saadaan viulun jousta muistuttavalla laitteella) ja muinaisella karjalaisella paimentorvella jne.

Erikoisesti ylistivät Leningradin taidetyöläiset Kontupohjan eksentrisen tanssiryhmän esityksiä. Esitykset suorastaan lumosivat leningradilaisen taideyleisön. Ja eipä suotta Leningradin lastenteatteri kutsunuttkaan kontupohjalaisen tanssiryhmän johtajan toveri Helmi Malmin ohjaamaan tanssiesityksiä harjoituksen alaisena olevaan Karjala-aiheiseen näytelmään **"Kljatva"**.

Nimenomaan juuri eksentrisen tanssiryhmän menestyksen sysäämänä tulemme Kansantaiteen talon yhteyteen muodostamaan suuren tanssikollektiivin, joka tulee esittämään ja kehittämään kaikkia tasavaltamme kansantansseja.

Tuskinpa on liian rohkeasti sanottu, — jatkaa tov. Bordjug, — että nämä kaikki kansantaiteen ryhmät: kuoro, tanssiryhmä ja muut tulevat olemaan ituja ja osia tulevaisuudessa muodostettavaa Karjalan oopperaa varten.

Edelleen, Leningradin matka antoi valtavan sysäyksen tasavaltamme kansantaiteelle Lokakuun revoluution XX-vuotisjuhlaan valmistautumisen mielessä. Parasta aikaa laaditaan sen suunnitelmaa, josta muutaman päivän kuluttua voimme puhua yksityiskohtaisesti. Tässä voidaan mainittakoon, että Leningradin säveltäjäin liitto asetti eteemme tehtävän järjestää Lokakuun revolutsion XX-vuotisjuhlaksi valtavan suuren musiikaalisen näytelmän Karjalan folkloorin pohjalla. Epäilemättä tämä tehtävä tulee täytetyksi. Säveltäjämme ovat asiaan suuresti innostuneet ja on varmaa, että tuona suurena juhlana saamme Petroskoissa (nähtävästi Vapauden torilla, Kirovin muistopatsaan luona) nähdä suurenmoisen näytelmän, jollaista ei Karjalassa ole vielä milloinkaan ennen nähty.

Lopullisen yhteenvedon Karjalan taiteen dekaadista tulemme tekemään yhdessä Petroskoin työtätekevien kanssa, — sanoi lopuksi tov. **Bordjug**. Sitä varten järjestetään lähipäivinä Petroskoissa kaksi yhteenvetoesitystä, joissa tulevat esiintymään kaikki dekaadiin osallistuneet samalla ohjelmalla kuin Leningradissa-kin.

V. V.

Tanssittava, laulettava ja soitettava vielä paremmin

Ennen kuin kerron omista ja koko ryhmän saamista vaikutelmista vasta päättyneestä Karjalan taiteen dekaadista Leningradissa sen yhtenä osanottajana Kontupohjan paperitehtaan ansamblen ja kansantanssiryhmän johtajana, haluan mainita muutamalla sanalla dekaadiin valmistautumisesta.

Viime vuoden joulukuun 4 p. oli Kontupohjan paperitehtaan klubilla hyvin jännittynyt tilanne. Petroskoista oli saapunut 4-henkinen komissi tov. Rudnitskin johdolla tarkastamaan taidepiirien työtä. Aikaisemmin olimme jo saaneet tietää yhtä ja toista lähiaikoina pidettävästä Karjalan taiteen dekaadista Leningradissa ja me aavistimme, mistä oli kysymys.

Tämä meidän aavistuksemme toteutuikin, sillä esitystemme jälkeen tov. Rudnitskij ilmoitti, että on ryhdyttävä työhön matkaa varten Leningradiin.

Alettiin laaja ja perusteellinen harjoitus. Innostusta lisäsi vielä se, että tehdaskomitean puheenjohtaja tov. Bryhatsov lupasi varoja 3.500 ruplaa puvuston hankkimista varten.

Nyt on dekaadi päättynyt ja me olemme palanneet Kontupohjaan ja voimme tehdä jo eräitä yhteenvetoja dekaadin antamista vaikutelmista ja kollektiivimme osallistumisesta.

Ensimmäinen minkä koko kollektiivimme voi täydellä äänellä sanoa, on se, että me täytimme sen luottamuksen, mikä meille annettiin antamalla mahdollisuus osallistua dekaadiin. Vastaanotto Leningradissa ylitti rohkeimmatkin odotukset — esityksemme saivat osakseen jatkuvaa suosiota.

Miten tämä on ollut mahdollista? Se on ollut mahdollista hyvin järjestetyn työn kautta, jolloin jokainen kollektiivin jäsen on tehnyt kaikkensa antaakseen parastaan. Kolme kuukautta jokailtaista harjoittelua — näin valmistautui kollektiivimme dekaadiin. Hyvin suoritettu työ antaa hyvät tulokset — sanotaan ja se pitää paikkansa tässäkin.

Dekaadilla on mitä suurin merkitys koko Karjalan mittakaavassa sen muodoltaan kansallisen ja sisällöltään sosialistisen kulttuurin edelleen kehittämisessä. Ja dekaadin osanottajille se antoi paljon uusia vaikutteita ja herätteitä. Sitä antoivat esityksemme, keskustelut tunnettujen Leningradin taide- ja kulttuurityöntekijäin kanssa, retket museoihin, teattereihin, Pioneerien palatsiin jne. Monet kollektiivimme jäsenistä olivat ensikertaa Leningradissa ja jo sellaisenaan siis tutustumisella proletaarisen revolutsion kehtoon on suuri poliittis-kulttuurinen merkitys. Kontupohjan kollektiivi tulee aina muistamaan ne sydämelliset vastaanotot, mitä se sai osakseen. Erikoisesti on painunut mieliimme päättäjäisilta, jossa oli läsnä toverit Zhdanov, Scherbakov, Irklis ja muita hallituksen ja puolueen johtajia.

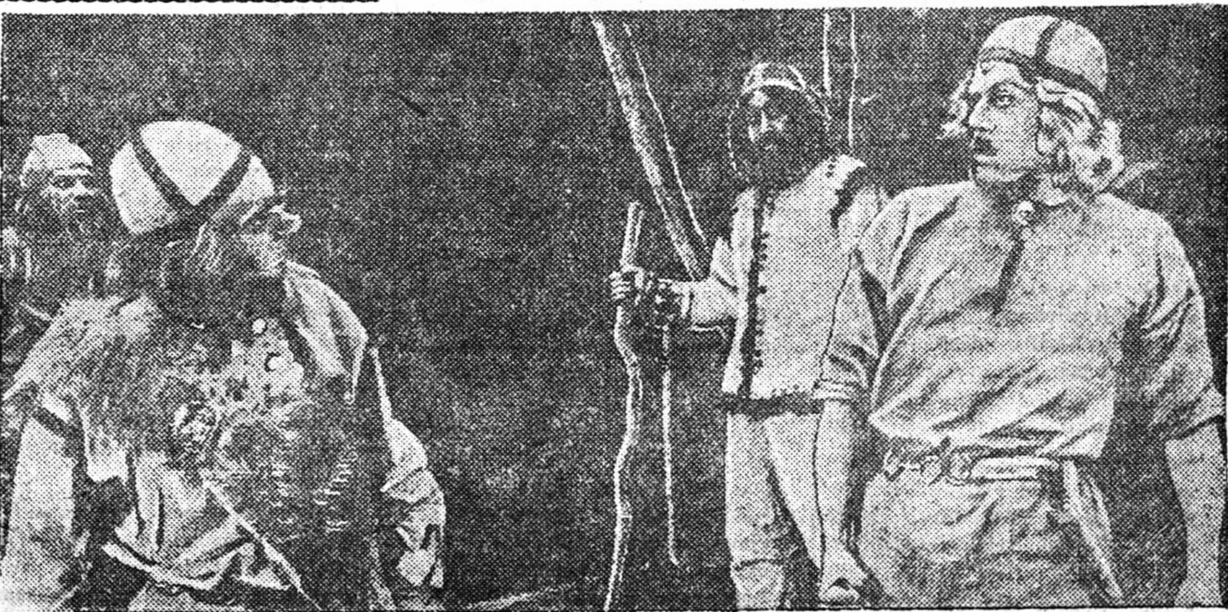
Ei missään muualla kuin proletariaatin diktatuurin maassa voi olla mahdollista tällainen kansallisuuksien veljesliitto. Meillä tehdään kaikki työtätekevien hyväksi. Meillä ovat ihmiset vapaita ja iloisia. Karjalan kansantaiteen dekaadi Leningradissa on suurenmoisena osoituksena Karjalan ennen sorretun ja poljetun kansan kulttuurisen tason myrskyisestä kasvusta, leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan voitosta.

Dekaadiin osallistunut S. M. Kirovin nim. om. Kontupohjan paperikombinaatin kollektiivi lähettää palavan bolshevistisen tervehdyksen ja suuret kiitokset kaikille Leninin kaupungin työtätekeville ja toveri Zhdanoville siitä sydämellisestä ja suurenmoisesta vastaanotosta, mitä me saimme osaksemme.

Leningradin alueen tpk ja Leningradin Sovetti palkitsi kollektiivimme ja sen johtavia tovereita arvokkailla palkinnoilla. Tämä velvoittaa meitä työskentelemään vielä paremmin, esittämään vielä mestarillisemmin, valtaamaan korkean taiteellisen tason, mihin meillä on kaikki mahdollisuudet. Ja tämän me tulemme tekemään.

Se kansallinen rajoittuneisuus, mitä Kontupohjassa vielä ei niin kauan sitten ilmeni myös kulttuurityön alalla, on nyt voitettu. Tästä on elävimpänä osoituksena kollektiivimme, joka on pantu kokoon karjalaisista, venäläisistä ja suomalaisista työläisistä.

TYYNE SILFORS.

Karjalan kansantaiteen dekaadin aikana Leningradissa esitti Karjalan valtion kansallinen teatteri Viipurin rajonin kulttuuritalolla suomalaisen klassikon Aleksis Kiven kirjoittaman tragedian "KULLERVO". — KUVASSA: Kohtaus ensimmäisestä kuvaelmasta. Äärimmäisenä oikealla näyttelijä SULO TUORILA Kullervona. (Sojuzfoto)

Pedagoogisen työn mestareiden tiedot ja kokemukset

Karjalan kaikille kouluille ja koko opettajakunnalle

Tänään alkaa Petroskoissa Karjalan vanhimpien opettajien — pedagoogisen työn mestareiden alueneuvottelu. Tämän neuvottelun koollekutsumisen koko tärkeyttä ja merkityksellisyyttä koulujemme ja kansanvalistuselimien, ensikädessä Karjalan Valistusasiain kansankomissariaatin työn edelleen parantamiselle ei saa aliarvioida.

Väsymättömässä huolenpidossaan nuoren sukupolven kasvatuksesta, kouluistamme on puolueemme useita kertoja osoittanut valistusasiain kansankomissariaateille niiden johdon mitä suurimpaan epäkohtaan — pedagoogi-praktiikkojen kokemuksen halveksumiseen, praktiikkojen, joiden käsin luodaan, rakennetaan ja lujitetaan yleissivistyksellistä sovettikouluamme.

Jo v. 1921 VKP(b):n Keskuskomitea V. I. Leninin kirjoittamissa "direktiiveissään Valistusasiain kansankomissariaatin kommunistityöntekijöille" korosti, että "Valistusasiain kansankomissariaatin perusepäkohtana on asiallisuuden ja käytännöllisyyden puute, käytännöllisen kokemuksen riittämätön luettelointi ja tarkastus, systemaattisuuden puuttuminen tämän kokemuksen antamien ohjeiden hyväksikäyttämisessä, yleisten esitelmien ja abstraktisten loosunkien vallitseminen". Kehittäen tätä samaa ajatusta "Pravdan" sivuilla, Vladimir Iljitsh kirjoituksessaan "Valistusasiain kansankomissariaatin työstä" purevasti kritikoi sitä, että Valistusasiain kansankomissariaatissa on runsaasti "kommunistisen johdon tavottelijoita" ja "tyhjyyttä käytännöllisellä alalla"... "Kommunistijohtajan — kirjoitti Vladimir Iljitsh — on todistettava johto-oikeutensa sillä ja vain sillä, että hän **löytää** itselleen **monia,** yhä enemmän ja enemmän, apulaisia pedagoogipraktiikoista, että hän osaa heitä auttaa työssä, nostaa heitä, näyttää ja ottaa huomioon heidän kokemuksensa... Mutta kommunisti, joka **järkeilee** "johtamisesta" **eikä osaa** sovelluttaa spesialisteja käytännölliseen asiaan, ei osaa saavuttaa heidän menestystään käytännössä, ei osaa käyttää hyväksi satojen ja satojen opettajien käytännöllistä kokemusta, sellainen kommunisti ei kelpaa mihinkään".

Siitä on kulunut useita vuosia, mutta näiden leniniläisten ohjeiden aktuaalisuus ei ole ainoastaan ollut menettämättä voimaansa, vaan on entistä enemmän kasvanut uusissa taisteluolosuhteissa sovettikoulumme korkean laadun puolesta. Ja heinäkuussa v. 1936 päätöksessään pedoloogisista vääristelyistä Valistusasiain kansankomissariaatin systeemissä NKP(b):n Keskuskomitea oli pakoitettu muistuttamaan tästä leniniläisestä direktiivistä, osoittaen, että "vain sovettipedagoogisen tieteen kehittämisen hölmöllä laiminlyömisellä voidaan selittää se tosiasia, että koulutyöntekijäin monilukuisen armeijan laajaa, monipuolista kokemusta ei tutkita eikä yleistetä ja sovettipedagogiikka on valistusasiain kansankomissariaattien takapihoilla..."

Karjalamme kouluissa on jo paljon opettajia, jotka antavat pedagoogisen työn, sen korkean laadun näytteitä. Tämän kaunopuheisesti todisti tämän vuoden tammikuussa pidetty udarnikka-opettajien yleiskarjalainen neuvottelu. Tämän myöskin osoitti äskettäin päättynyt opettajien ensimmäinen attestatsio. On kylliksi esittää se tosiasia, että attestatsion antamien tietojen mukaan Karjalan kouluissa työskentelee 77 opettajaa, joilla on yli kahdenkymmenen vuoden pedagooginen staashi. Valtavalta enemmistöltään he ovat ihmisiä, joilla on suunnaton ja monipuolinen pedagooginen kokemus, laaja pedagooginen kulttuuri, joka on uudesti muokkaantunut ja hedelmöittynyt sosialismin puolesta käytävän taistelun olosuhteissa, ihmisiä, jotka monivuotisella ja itseuhrautuvalla työllään antavat tämän kokemuksensa suuren synnyinmaamme poikien ja tyttärien kasvattamisen asialle. Mutta, syntiä ei ole salattava, kansanvalistuselimet eivät ainoastaan ole pitkän aikaa olleet huomaamatta näitä ihmisiä ja aliarvioineet heidät, vaan ovat usein rikoksellisesti halveksuneet heitä...

Attestatsio — tuo pedagoogisten kaaderien stalinilainen tarkastus — ei ainoastaan tuonut ilmi näitä koulumme parhaita ihmisiä, vaan myöskin puhalsi heihin uuden, elähdyttävän luomisinnostuksen suihkun. Mutta tämä on vain puolet asiaa. Tehtävä on siinä, että systemaattisesti autettaisiin parhaimpia opettajia, tutkittaisiin heidän kokemustaan, siirrettäisiin se kaikkiin kouluihimme ja ensikädessä jälellejääneisiin, että järjestettäisiin systemaattinen parhaiden kokemusten vaihto opettajien kesken, että tällä kokemuksella aseistettaisiin pedagooginen nuorisomme.

Tänään Karjalan Valistusasiain kansankomissariaatin koollekutsuman vanhimpien opettajien — pedagoogisen työn mestareiden — alueneuvottelun on laskettava vankka alku tälle suurelle työlle.

Punaisena lankana tulee neuvottelun koko työssä kulkea stalinilainen loosunki: "opetettava joukkoja ja otettava joukoilta oppia!"

Juuri siksi neuvottelussa ei tule virallisia selostuksia, ei tule selostajia, jotka tavottelevat "kommunistista johtamista". Delegaatit — neuvottelun osanottajat tulevat puhumaan. He tulevat puhumaan kokemuksestaan, tarpeistaan, vaatimuksistaan, intresseistään. Tulevat puhumaan koulumme työn epäkohdista, kansanvalistuselimien johdon epäkohdista. Kritiikki ja itsekritiikki tulee olla neuvottelun koko työn läpitunkema. Tulevat osottamaan Valistusasiain kansankomissariaatille, neuvomaan sitä, miten on voitettava nämä epäkohdat, mitä on tehtävä, jotta tämä oppivuosi päätettäisiin ratkaisevin menestyksin, jotta loppuun saakka juurittaisiin koulustamme pois pedoloogiset vääristelyt ja "täydellisesti palautettaisiin oikeuksiin pedagogiikka ja pedagoogit".

Tämä neuvottelu täytyy pitää asiallisesti, ilman Valistusasiain kansankomissariaatin rakastamia komeiluja ja juhlallisia lupauksia ja tervehdyksiä.

Ja jos neuvottelun jälkeen Valistusasiain kansankomissariaatti kykenee nopeasti ja operatiivisesti ottamaan huomioon ja realisoimaan työssään opettajien — neuvottelun osanottajien kokemukset, kritiikin ja ehdotukset, saattamaan ne jokaiseen kouluun, jokaiselle opettajalle aivan konkreettisten ohjeiden muodossa, jos neuvottelun osanottajat, matkustettuaan paikkakunnille, auttavat Valistusasiain kansankomissariaattia toteuttamaan nämä ohjeet. Jos neuvottelun osanottajien ja Karjalan koko opettajistojoukon kesken syntyy todellinen luova sosialistinen kilpailu oppivuoden parhaasta päättämisestä, tehokkaan avun antamisesta nuorille opettajille ja jälellejääneille kouluille, niin kansanvalistuselimiemme ja Karjalan koulumme puolueeseen kuuluvat ja puolueeseen kuulumattomat bolsheviikit todistavat uskollisuutensa puolueen asialle ja sen Keskuskomitealle, kykynsä bolshevistisesti taistella NKP(b):n KK:n viime pleenumin historiallisten päätösten toteuttamisen puolesta, koulusta puolueen antamien kaikkien direktiivien täyttämisen puolesta.

Tämä historiallinen tutkinto on heidän kunnialla läpäistävä!

V. Novitskij.

Sääntöjen rikkomus oikaistava

Sovhoosin N:o 2 Osoaviahimin vuosikokouksessa kritikoitiin järjestöä huonosta työstä ja saamattomuudesta, mikä ilmeni mm. siinä, että vaikka vuosikokous oli kutsuttu koolle jo toista kertaa, ei sinnekään saapunut jäseniä kuin 30 prosenttia.

Huonon työn seurausta on myöskin se, että sovhoosin työläisistä vain 30 prosenttia on Osojärjestön jäseninä ja samassa taloudessa työskentelevien kokeiluaseman työläisistä vain yksi.

Osoaviahimin alueneuvosto on myöskin huonosti ohjannut järjestöä. Se ei ole edes kontrolloinut järjestön työtä. Koko vuoden aikana on rivistöharjoituksia pidetty ainoastaan 9 kertaa, luentoja on ollut vain 6 kertaa, muita ilma-kemiapuolustuksesta ei yhtään kertaa. Myöskään ei ole pidetty ilmakemiapuolustusharjoituksia.

Tällä kertaa on sovhoosin Osoaviahimin järjestö myöskin ilman huoneustoa, sillä kokeiluasema mobilisoi siltä kabinetin näyttelyjen ajaksi ja nyt ei ole vapauttanut kabinettia takaisin, vaikka näyttelyä ei tullutkaan.

Mainitussa vuosikokouksessa rikottiin räikeästi sovettidemokratiaa. Siitä huolimatta, että kokoukseen osallistui ainoastaan 30 prosenttia järjestön jäsenistä, valittiin uusi Osoaviahimin neuvosto. Tämä osoittaa, että sovhoosin osolaiset eivät tunne Oson sääntöjä, ainakaan sitä kohtaa, jossa sanotaan, että uuden neuvoston voi valita ainoastaan kokous johon osallistuu vähintäin 2/3 osaa järjestön jäsenistä.

On ilman muuta selvää, että vaalit on suoritettava uudestaan.

Kirjeenvaihtaja.

Lentäjä IGNASION sankariteko

Ensimmäinen tapaus, josta kertoi lentäjä Ignasio Diegez tapahtui 2 kuukautta sitten Caza del Campon piirissä. Yhdessä rynnäkköeskadrillinsa kanssa hän sai taistelutehtävän pommittaa fasistien asemia. Päällystöllä oli tietoja siitä, että tähän piiriin oli sijoitettu zeniittipatteri ja sen vuoksi kehoitti pysyttäytymään korkealla.

— Me lensimme 1.300 metrin korkeudella. Tapaamatta zeniittitulta, me laskeuduimme 800 metrin korkeuteen ja aloimme heittämään pommeja. Samalla hetkellä avattiin ristituli kolmesta saksalaisesta zeniittipatterista. Kymmenet ammukset alkoivat räjähdellä ympärillämme — ylhäällä, sivuilla, siipien alla, perän takana. Tuli oli niin tehoisaa, että me silmänräpäyksessä kadotimme toinen toisemme näkyvistä. Kaikki peittyi savuun. Ainoana keinona päästä tulipiiristä oli pistolennolla tehdä alaslaskeutuminen. Kaikki lentokoneet putosivat kivenä alas kohti pattereita, joita vastaan avasimme samalla tulen konekivääreistä. Vähäisellä korkeudella me panimme koneet tasapainoon ja aloimme lentää omalle alueelle. Minun moottorini alkoi lyödä tyhjää, nähtävästi siihen oli sattunut granaatin siru. Hätälasku. Missä olemme? Ehdimmekö lentää rintamalinjan yli? Tietä pitkin kiitää auto. Vedimme esiin revolverit, syleilin Pedroa ja lujasti suutelin häntä ja valmistauduimme myymään henkemme kalliisti. Autosta tuli ihmisiä meitä kohti.

— Kamaradas! — huusivat he. Me ammuimme ilmaan, ihmiset kohottivat kätensä ja tulivat meitä vastaan. Omia. Rintama oli kilometrin päässä: fasistit hyökkäävät. Mitä tehdä lentokoneen kanssa? Hävittääkö se? Muutamien miliisien avustamana kahden Pedron kanssa häärimme koko yön lentokoneen ympärillä, hajoitimme sen osiin ja kuorma-autolla kuljetimme aerodromille.

Eilen tein samalla koneella jälleen lennon perääntyviä italialaisia joukkoja vastaan.

Ignasio kertoo tätä maaten sängyssä. Hänen kätensä ja oikea jalka on hiiltynyt. Pää ja kasvot ovat palaneet, muodostaen yhtenäisen verisen haavan.

Toverit, jotka ovat tulleet häntä tervehtimään, pyytävät vaikenemaan, mutta hän vain jatkaa kertomustaan höystäen sitä leikillisillä sananparsilla.

— No, olipa heille eilen kestämistä!

— Yhtäkkiä me olimme heidän päällä tiellä. He perääntyivät maantietä myöten. Emme jättäneet elävää paikkaa. Allamme oli vain savua, ruumiita ja tulta. Meitä vastaan lensi fasistien hävittäjiä, alkoi taistelu. Äkkiä tunsin, että moottorini voimakkaasti tärisee. Nähtävästi oli konekivääritulí vahingoittanut moottorin alusraamin. Vähentäen kaasua valitsin sopivan laskukentän ja aloin laskeutua. Aivan maan pinnalla, kun jo aloin tasoittaa konetta, moottori putosi. Säiliöistä virtasi polttoaine, minut ympäröi palava bensiiniliekki. Hyppäsin lentokoneesta, joka muuttui silmänräpäyksessä palavaksi soihduksi. Vaatteeni, kypäräni ja laskuvarjostimeni olivat syttyneet. Muutaman kerran huusin: Pedro! — hän ei vastannut. Aloin repimään palavia vaatteita. Vaikea oli vapautua laskuvarjostimesta. Riisumista vaikeutti irtaantuneet ja hiiltyneet kynnet. Repäsin kynnet irti ja heittäen laskuvarjostimen pois sukeltausin vähäiseen puroon. Ruumiillani patosin sen ja kun vesi alkoi vyöryä ylitseni, sammui liekki.

Lähdin liikkeelle. Kuljin kahdeksan kilometriä vuorien yli lähimpään kylään, josta minut vietiin autolla sairaalaan.

Palavista kasvoista kapeina viiruina loistivat silmät. Silmälasit pelastivat ne.

Toverit kertoivat hänelle vihollisen suunnattomista tappioista maantiellä. Kolme "Fiatia" tuhottiin ilmataistelussa. Hän kuuntelee tovereita nyökyttäen päätään:

— Siis kostitte meidän Pedron. Pedro oli minun parhain taistelutoverini!...

Keskustelun lopetti päättävästi ja ankarasti sairaalasisko. Hän saattoi tovereita huoneesta ja puheli heille: Ignasio tulee pian jälleen lentämään.

Yleiskarjalaiset kutsuntalaisten ampuma- ja hiihtokilpailut

Maaliskuun 30 ja 31 päivä pidetään Petroskoissa ensimmäiset yleiskarjalaiset kutsuntalaisten ampuma- ja hiihtokilpailut.

Kilpailuihin tulevat osallistumaan: Kemin, Kantalahden, Sorokan, Kontupohjan, Aunuksen, Vieljärven, Prääsän, Äänisenrannan, Kalevalan, Äänisentakaisen ym. rajonien kutsuntalaiset. Petroskoin kutsuntalaiset tulevat ottamaan osaa kilpailuihin 5 joukkueella.

Kilpaillaan 10—20 kilometrin hiihdossa ja ammunnassa pienoiskivääreillä. Kilpailuissa voittaneet joukkueet palkitaan NLKNL:n Karjalan Aluekomitean, Karjalan fyyskulttuuri- ja urheiluasiain komitean ja Osoaviahimin palkinnoilla.

P. T.

Kontupohjan rakennuskonttorin työstä

Kontupohjan rajonin rakennuskonttori on työskennellyt viime vuoden aikana huomattavin saavutuksin. Saavutuksia on sekä työn määrään, että myöskin laatuun nähden. Hallituksen antama plaani edellytti rakennettavaksi 850 tuhannen ruplan arvosta. Tämä tehtävä täytettiin 140 prosentilla. Laadullisissa saavutuksissa on konttori ensimmäisellä tilalla.

Puolueen ja hallituksen antama tehtävä rakennuskustannusten alentamisesta 11 prosentilla täytettiin. Rakennuskonttorilla oli kaikki mahdollisuudet sen täyttämiseksi. Nämä edellytykset ovat ennenkaikkea siinä, että konttorilla on olemassa sellaisia aputuotantolaitoksia kuin saha, puuseppäverstas sekä muuta tarvittavaa mekanismia ja inventariota.

Kuten sanottu, rakennuskonttorilla on huomattavia saavutuksia, mutta voidaan päästä vieläkin parempiin tuloksiin, sillä kaikkia mahdollisuuksia ei ole vielä hyväksi käytetty. Tästä esimerkkinä voimme mainita sahan työskentelyn. Saha on, mutta se työskentelee huonosti. Sahan työskentelyä ei ole turvattu raaka-aineella.

Raaka-aineen puuttuessa ollaan jouduttu sellaiseen tilanteeseen, että lautoja pitää vetää Sunusta saakka.

Toisena kysymyksenä täytyy mainita vielä kerran kuivaushuoneen puuttuminen. Se aiheuttaa rakennuksien sisustuksessa huonon työn laadun. Puuseppäverstaan vieressä on ollut jo lähes kolme vuotta rakennettuna kuivaushuone, mutta sen lämmityslaitteita ei ole saatu järjestykseen. Kuivaushuone seisoo toisarvoisessa tehtävässä.

Kuivasta tavarasta rakennettuna tosin lisääntyy tuotantokustannukset sillä määrällä, jonka kuivaus kuluttaa, mutta kun otetaan huomioon vuosittaiset säästöt remonteista, korvaa se monin kerroin tuon menetyksen. Nämä ovat tekijöitä, jotka tulisi ratkaista ensi kädessä. Tällöin rakennuskonttori Kontupohjassa voisi saavuttaa vieläkin parempia tuloksia.

Keskustelussa rakennuskonttorin johtajan toveri E. Venäläisen kanssa tämän vuoden tehtävistä kertoo hän m.m. seuraavaa:

— Tänä vuonna tullaan rakentamaan Kontupohjaan uusi synnytyslaitos, maitokeittiö ja konsultatsio. Uudella sairaala-alueella teetetään rakennustöitä 38.000 ruplan arvosta. Rakennetaan talo sairaalan henkilökuntaa varten, sairaalalle keittiö, pesutupa, ruumishuone ja jääkellari. — Kulkutautisairaalan sisärappaus tulee myöskin päättää kuluvan vuoden aikana. Päätetään aloitetun marmorin jalostustehtaan rakentaminen ja rakennetaan lastenleikkikalujen valmistustehdas.

Tässä muutamia niistä tehtävistä, jotka nyt on jo hyväksytty rakennettavaksi Kontupohjaan rakennuskonttorin linjaa.

Ottamalla huomioon kuluneella vuodella ilmenneet puutteellisuudet, saavutukset ja tehden niistä oikeat johtopäätökset, voi rakennuskonttorin johto yhdessä työläiskollektiivin kanssa suoriutua tämän vuoden tehtävistä vieläkin paremmilla saavutuksilla.

J. R.

Viitanan vajaakeskikoulun työssä saatava aikaan parannus

Viitanan vajaakeskikoulu (Äänisenrannan rajoni) toimii erikoisen vaikeissa olosuhteissa tarvittavien havaintovälineiden puutteessa. Fysiikan ja kemian opetus tapahtuu melkein yksinomaan opettajan kertomuksien perusteella, ilman tarvittavia kokeita, sillä reaktiiveja, joita tarvitaan kemian kokeisiin, ei ole. Osittain tätä opetuksen havainnollistuttamista ovat eri aineiden opettajat aineissaan pyrkineet korjaamaan sillä, että ovat antaneet koululle kaikki omat havaintovälineensä, mutta niitä on liian vähän. Tästä suuresti kärsii koulun opetustyö ja työn laatu.

Erikoisen heikosti koulussa suoritetaan koulun ulkopuolista kasvatustyötä. Pioneerijärjestö ja paikallinen pioneerityöntekijä (tov. *Burovova*) on, mutta tosiasiallisesti pioneeritoimintaa ja koulun ulkopuolista työtä ei suoriteta. Esimerkiksi fyyskulttuuritoiminta on melkein olematonta, "luistimia ja suksia kun puuttuu", kuten valittelee opetusosaston johtaja tov. *Lindberg*.

Koululla on pioneerien huonekin, mutta siellä ei ole kalustoa muuta kuin paljailla seinillä yksi tunnuslause ja kymmenkunta kirjaa hyllyllä.

Internaatti on kehnosti kalustettu. Ruokailuhuoneessa ei ole edes tavallisia penkkejä, vaan sänkyjen alla käytettyjä "pukkeja" käytetään istuimina. Tämä kaikki rajonin valistusosaston lähellä, 25 kilometrin päässä keskuksesta, eikä siihen ole kiinnitetty minkäänlaista huomiota.

Koulu ei ollut asiallisesti valmistautunut oppivuoteen. Joka kysymyksessä näkyy koulun johdon leväperäisyyttä. Koulun tirehtööri tov. *Haikonen* ja Äänisenrannan valistusosasto eivät ole tähän mennessä ryhtyneet bolshevistisesti toteuttamaan puolueen ja hallituksen päätöstä koulutyön parantamisesta. Tällaisesta leväperäisyydestä on tehtävä loppu ja löydettävä tarvittavat varat Viitanan koulun havaintovälineistöllä varustamista varten ja pioneerihuoneen kodikkaaksi ja viihtyisäksi koulun ulkopuolisen työn kabinetiksi kunnostamista varten. Samoin on hankittava tarvittavat varat internaatin asuin- ja ruokailuhuoneen kalustamiseen.

V. Petrov.

Urheilukronikkaa

Tänään maaliskuun 24 p. kello 10 a.p. järjestetään Petroskoin uudessa hyppyrimäessä hyppykilpailut, joihin osallistuu 13 mäenlaskijaa. Ulkopuolella kilpailun suorittaa hyppyjä 3 leningradilaista mäenlaskijaa.

*

Eilen matkusti Donin Rostovissa järjestettävään kolmen alueen, Rostovin, Ivanovon ja Karjalan välisiin nyrkkeilykilpailuihin Karjalan nyrkkeilijäin joukkue seuraavalla kokoonpanolla: **Purmanen, Jatserov, Paakki, Rundelin** (Kontupohja), **Danilov** (Kontupohja), **Hansson** ja **Vesa.** Joukkueen johtajana on tov. **O. Kokko.**

*

Vv. 1915—16 syntyneiden kutsuntalaisten yleiskarjalaiset sotilaallistetut hiihtokilpailut järjestetään Petroskoissa maaliskuun 30 ja 31 päivänä. Joukkueen vahvuus on 5 henkilöä.

*

"Spartakin" yleisliittolaiset painimestaruuskilpailut järjestetään huhtikuun aikana Kievissä. "Spartakin" Karjalan järjestön edustajina valmistautuvat kilpailuihin tt. **Kanerva, Jormalainen, Dunajev, S. Kokko** ja **Tubin.**

I. H.

Raskaan atletiikan kehittäminen Karjalassa

Karjalan Sovnarkomin yhteydessä oleva fyyskulttuuri- ja urheiluasiain komitea on ryhtynyt erinäisiin toimenpiteisiin raskaan atletiikan, paini- ja nyrkkeilyurheilun edistämiseksi Karjalassa. Tässä tarkoituksessa on fyyskulttuurikomitean raskaan atletiikan sektsian toiminta ja kokoonpano organisoitu uudelleen. Sektsian puheenjohtajaksi on valittu tov. **Atrahovitsh** ja puheenjohtajan sijaiseksi tov. **Jali Kokko.**

Raskaan atletiikan sektsian aloitteesta annetaan kehoitus eri fyyskulttuurijärjestöille paini- ja nyrkkeilyurheilun ottamisesta treenausohjelmistoon.

Huhtikuun 15 päivänä aloittaa Petroskoissa toimintansa 3 kk. kestävät painin ja nyrkkeilyn valmennuskoulut. Painikoulu tulee työskentelemään kahdessa ryhmässä: alokkaat ja vanhemmat painijat. Alokkaiden ryhmään otetaan 16 ja vanhempien ryhmään 14 painijaa. Nyrkkeilykouluun otetaan 15 henkilöä, pääasiassa alokkaita.

Paini- ja nyrkkeilykoulun ohjaajina tulevat toimimaan parhaat painijamme ja nyrkkeilijämme.

H.

KUVASSA: Espanjan hallitusjoukkojen ratsuväkiosasto Jaramajoen rintamaosalla Madridin rintamalla. (Sojuzfoto.)

VIIME TIEDOT

Englannin lehdet italialaisten tappioista Espanjassa

Lontoo, 23 maalisk. (TASS). Englannin poliittisissa piireissä kiinnitetään suurta huomiota Mussolinin pikaiseen palaamiseen Roomaan.

Eilen Italian radio ensimmäisen kerran tunnusti, että italialaisia sotajoukkoja on Espanjassa. Kuten "Daily Telegraph" osoittaa, tämä tunnustaminen oli välttämätöntä siksi, että Italiassa kuunnellaan Espanjan hallituksen antamia radiotietoja ja tiedot italialaisten sotajoukkojen tappioista ovat synnyttäneet väestön keskuudessa suurta levottomuutta.

"News Cronicle" osoittaa, että Espanjassa olevien italialaisten sotajoukkojen joukossa on kemiakomppanioita ja että Mussolini saattaa turvautua kaasujen käyttöön, niinkuin italialaiset tekivät Abessiniassa.

Roomasta "Daily Expressin" saaman tiedon mukaan se tosiasia, että Abessiniaan lähettämisen varjolla on italialaisia lähetetty Espanjaan, herättää kasvavaa tyytymättömyyttä.

"Daily Heraldin" sanojen mukaan italialaisten tappio Espanjassa huonontaa sisäistä tilannetta Italiassa ja Italian asemaa Keski-Europassa.

Tiedoitetaan, että Guadalajaran rintamalla käytyjen taistelujen aikana on italialainen kenraali Liozzi saanut surmansa.

"News Cronicien" tietojen mukaan on Guadalajaran rintamalla italialaisten armeijojen johtamisessa näytellyt suurta osaa kenraali Grabba — italialaisten esikuntapäällikkö Abessiniassa.

Kapinallisten hyökkäykset torjuttu

Lontoo, 23 maalisk. (TASS). Espanjasta saapuneiden tietojen mukaan yritti kapinallisten lentokone-eskadrilli maaliskuun 22 päivän iltana tehdä hyökkäyksen Madridiin, mutta ilmapuolustustykeillä hallituksen sotajoukot pakoittivat ne pakenemaan.

Ilmapuolustuspatterien tulella on myöskin ehkäisty kapinallisten yritys pommittaa hallituksen sotajoukkojen selkäpuolta Guadalajaran rintamalla.

Kapinalliset osoittavat aktiivisuutta Haramajoen rintamalla. Sinne on tuotu suuria lisävoimia. Arvellaan, että kapinalliset ryhtyvät hyökkäykseen, yrittääkseen parantaa italialaisten asemaa Guadalajaran rintamalla.

Hallituksen sotajoukkojen lentokoneet ovat pommittaneet kapinallisten asemia Posoblancossa ja Villartissa. Tasavaltalaiset sotajoukot ovat tehneet hyökkäyksiä useilla paikkakunnilla.

Ylä-Sleesian kaivostyöläisten lakko

Varsova, 23 maalisk. (TASS). "Robotnik" tiedoittaa, että lakossa olevat "Gishen" kaivoksen (Ylä-Sleesia) työläiset jatkavat nälkälakkoa. Maan alla on tuhat kaivostyöläistä, kieltäytyen ottamasta, paitsi ruokaa, myöskin vettä. Kaivoksesta on tuotu maan pinnalle 45 työläistä, jotka ovat aivan nääntyneet nälästä. Osa heistä on paleltunut.

Raskaasta tilasta huolimatta kaivostyöläiset julistavat: "katsomme paremmaksi kuolla kuin perääntyä".

Talonpoikain kapina Kiinassa

Shanghai, 19 maalisk. (TASS). Talonpoikaiston japanilais-vastainen kapina, joka alkoi maaliskuun 17 päivänä Dunljaon piirissä (Mugdenin luoteispuolella) jatkuu. Kapinaan nousseet talonpojat eilen valloittivat Lin-Anin kaupungin. Kaupunkiin tehtyyn hyökkäykseen osallistui noin 5.000 aseistettua talonpoikaa.

Fasistien lymypaikka Norjan lähetystössä Madridissa

TUKHOLMA, 22 maalisk. (TASS). Norjalaisen sanomalehden "Arbeiderbladetin" kirjeenvaihtaja, joka on käynyt Norjan diplomaattisessa edustajistossa Madridissa, on todennut, että siellä vielä piiloittelee 811 espanjalaista fasistia. Ainoa norjalainen, joka oli asunut talossa, oli poistunut sieltä, sillä hän ei tuntenut olevansa turvassa. Nyt on suuri 8-kerroksinen talo espanjalaisten fasistien hallussa. Saksan alamainen Schleiher, joka Norjan lähetilään poismatkustamisen jälkeen jäi konsuliksi, nyt nimittää itseään Norjan asioiden valtuutetuksi.

Lyhyesti ulkomailta

● Japanilaiseen Kiinassa toimivaan spionijärjestöön on värvätty paljon venäläisiä valkokaartilaisia, joita lähetetään Hankouhin ja Nankiniin harjoittamaan spionaashia.

* * *

● Saksan fasistien viimeisen määräyksen mukaan on maitotuotteiden ja juuston valmistajat määrätty rajoittamaan juuston tuotantoa. Rahkakerma ei saa sisältää yli 20 prosenttia rasvaa. Maaliskuun 15 päivästä aletaan rajoittaa munien ja lintujen myyntiä.

* * *

● Guadalajaran rintamalla vallatusta kapinallisten esikunnasta saatujen tietojen mukaan taistelee kapinallisten puolella 78 tuhatta afrikalaista, 82 tuhatta italialaista, 39 tuhatta saksalaista ja 12 tuhatta "vapaaehtoista" muista maista.

* * *

● Maaliskuun 18 päivänä veivät tuntemattomat henkilöt Laon kaupungissa (Ranska) sotilasvarastosta 4 konekivääriä, 3 automaattista kivääriä ja muuta aseistusta.

* * *

● Saatuaan tietää, että 3.400 lakossa olevaa kaivostyöläistä "Gishen"-kaivoksilla Ylä-Sleesiassa julisti nälkälakon, lakkolaisten vaimot ja sisaret rakensivat esteitä kaivosalueen ympärille, estääkseen poliiseilta pääsyn alueelle.

Vastaava toimittaja K. VENTO

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja - 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. **ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.**
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А- 632 Заказ № 1045 — Тираж 6666 экз.